

Glorio. in martyrologio. Jacobus cebedet ab herode agrippa decollat gladio interiit. Alphhei aut fili in psida defunct. Terti aut q est frater dñi q de pinna cepitiatus interiit. Ide in expositio Esaie. Due oline et tres et genos et quos. xiiij. apli intelligunt. i. xij. q a dño electus. et tertius decim⁹ facio. bus qz aples vas electiois quar endecim⁹ est. Iero iustigatio de quing marijs quas agiographia sepe commemorat. Notandum tres fuerit sorores. maria. s. mat dñi. et maria mat la cobi alpheti et ioseph. et maria mater filio x cebedet. s. maioris iacobi et iobis euagelistae. Maria mater dñi fuit filia ioachim et anne: quā cleophas f̄ ioseph accepit uxore ioachim defuncto: et generavit ex ea filia quā vocavit mariā. deducit eā cuidaz noīe alpheo. Un ille iacob⁹ minor cognoscit⁹ est iust⁹: et frat dñi dicit⁹. Et iacob⁹ alpheti. l. fili⁹ alpheti a patre. Responsauit cleophas filiastrā suā. s. maria virginē matrem dñi ioseph fratri suo cui⁹ virginitat⁹ custos et solitū part⁹ extitit et nutritor. Maria at uxori cebedet: et filia ipsi⁹ etanne cuiusdā salome fuit q cleopha habuit eā. vñ le git in euāglio: Maria iacobi et salome. Maria magdalene soror lazarthe fuit: q dñi pedes lachrymis suis lauit: et capillis suis exterxit. Quapropter ei ipse p̄t̄ verā ablutiōz et spiritualē vñctionē retribuit. Dñs. vii. demōes eiecit. Quidā e n̄is putauit eū i mōte oluēti p̄dit⁹: s̄ fl̄a eoz opinio ē.

Incepit expositio in ep̄lam bii iacobi apli canonica. **A**cob⁹. iste ec La. I cleie hierosolymitā post aplos ad pdicādū missus curā et regē suscepit. b. **D**uo deci tribub⁹. Precepit sollicitudinē de ist⁹ habere ad. xij. p̄tnebat aplos q legatiōe. p dñi i circūclioz fugebat. **A**nt̄ pau⁹ dñc: Jacob⁹ et cephias: et iohānes q videbat columnē eē de p̄tras dederūt mibi et b. societas: vt nos i gētib⁹: illi aut i cir cūlōe et c. Idcirco eis scribit p̄cipue: q ip̄e a ceter⁹ aplis sup̄ eos ordiāt⁹ erat eps. c. Om̄ne gau. Ne dignem⁹ si mali in mūdo florēt: si vos patim̄z qz n̄ expiane veritatē i t̄p̄alib⁹ exaltari: s̄ poti⁹ dep̄mi. Mali nihil būt in celo: vos nihil i mūdo. Spe illius boni ad quod tendit⁹ quicquid in via contingat gandere debetis.

Dum in tentationes varias incideritis. A perfectioribus cipit de extrinsecis tentationibus. e. Scientes. Ideo ten tamini aduersit̄: ut per hoc probare possitis: q firmam fidem future retributionis in corde gestet: quod ē intelligere virtutē ipsius patientie. f. Probatio si. ve. patientia operatur. Eadē sententia: sed conuerso ordine in paulo legitur

Incepit postilla Nicolai de lyra sup̄ ep̄lam sc̄i Jacobi

Acob⁹ dei r̄. Liber iste dñi La. I (apl̄i canonica) ditur in quatuor p̄tes fin̄ q̄m̄z apl̄o bni⁹ libri scriptores: sicut dictū fuit de libro. xij. xp̄betarū qui diuidit fin̄ numerū. xij. scriptorū. partes aut̄ libri patebūt p̄sequendo. Prima p̄tinet apl̄as bni⁹ iacobi q̄ diuidit in duas p̄tes. s. in p̄mū et tractatū. sed a sc̄ipto ibi: Om̄ne gaudiū. In p̄ma p̄te p̄mo describit⁹ persona salutis ex noīe cu dñc: Jacob⁹. iste ē iacob⁹ minor frat̄ inde apl̄i et fili⁹ alpheti. altus x̄o iacob⁹ q̄ dñi maior fuit frat̄ iobis apl̄i et euāgelistae et fili⁹ cebedet. sed ex religione. cu dñc: b. X̄p̄i seru⁹. nō aut̄ dñc apl̄s: q̄ scribebat cōueris ex iudaismo: q̄ p̄ferebat se conversis ex gētētē: vt p̄t̄ Ac̄. vi. Et i ep̄lis Pauli in plib⁹ locis. p̄t̄ q̄d vt eos induceret ad h̄uiliatōe ex p̄p̄lo sui nō nominat se apl̄atu q̄d nomē dignitatis: sed finū q̄d nomē subiectōis. Cōsequēt̄ describūt p̄sonē salutis. cu dñc: c. Duodeci tri. Ex q̄ pat̄ et scribebat p̄uersis de iudaismo. P̄pls enītudiat⁹ in xij. tril⁹ diuidebat. d. Que s̄ in disp̄lio e. extra terrā iudee. Illos enīz q̄ erāt in iudea poterāt informare x̄o: q̄ modū informādi efficacior ē q̄ scripto. erat et̄ eps hierosolymitan⁹: et sic illi q̄ erāt in iudea cui⁹ metropolis est hierusalē erat de diocesi sua. Cōsequēt̄ exprimūt bōa op̄ata. cu dñc: e. Salutē. s. p̄ gratiā in p̄fici et glia in futu ro. f. Om̄ne gaudiū. Hic incipit tractatus in quo beat⁹ iacob⁹ informat credētes bñ se habere. p̄mo respectu sui. sed o respectu p̄p̄ca. se. Et̄ respectu dei. ca. iij. ibi. Adulteri: fin̄ ordinem doctrine a magis notis ad minus nota procedendo. ista tamen diuisio nō est sic p̄cisa q̄n in vna p̄te ponatur aliqd de p̄tinētib⁹ ad alias et̄ ecōuerso: et hoc p̄t̄ cō neptōne virtutē. Circa primā partē conside randū et̄ respectu sui hō bene se habet per hoc et̄ tentationib⁹ viriliter resistit: et p̄b̄ et̄ veritati humilit̄ acquiescit: q̄ p̄ primū vi tant̄ virtutē et̄ acquirunt̄ virtutes morales. p̄ secundū x̄o expelliſ ignorātia et̄ acquirunt̄ virtutes intellecuales. secunda incipit ibi: Sc̄itis fratres mei. prima diuidit in tres. nā beat⁹ Jacobus primo ponit suā informatiōnē. secundo infert intentā cōclusionem. ibi: Glorietur autē. tertio remouet erroneā op̄itionem. ibi: Nemo cu tētatur. prima adhuc in duas: et̄ p̄rō iducit ad resiliētū tētatiōib⁹ in casib⁹ cert⁹. secundo in dubijs. ibi: Si q̄s aut̄. Id evidētā p̄mū cōsiderandū et̄ tētatiōes metū inducētes de amissiōe boni iaz habiti sūt v̄hemētiores q̄ ille q̄ iducit appetitū d̄ acq̄sitiōe nō habiti. vñ dñc Aug⁹. Terrena diligunt̄ art⁹ adepta q̄z cōcupira p̄st̄ gāt. nā illa velut icorporata p̄scidūt. Ita x̄o velut extranea repudiant̄: et q̄nto sūt magis intrīsēcē tāto met̄ de amissiōe ē v̄hemētior. sic met̄ de amissiōe vite v̄l mēbroz aliquid q̄ d̄ amissiōe honoꝝ posseſſoꝝ. et̄ id q̄ bñ resistit tētatiōib⁹ ist⁹: bñ p̄t̄ resistere et̄ alijs: q̄ fin̄ et̄ dñc qdā nō ē cōſētancē rōni cupiditate eū vici q̄ metu si frāgl̄: et̄ id bñs iacob⁹ docēs resistere tētatiōib⁹ p̄t̄ ex p̄plū de tētatiōib⁹ metū iducētib⁹ de amissiōe bōi īa habiti. cuiusmodi sūt p̄secutiōes i plonis v̄l reb⁹ iam possētis. Dñc g. Om̄ne gaudiū. i. celeste gaudiū q̄d icludit i se p̄fectionē eminēt̄ oīs boni gaudiū. g. Existat̄ fra. mei. finalit̄ p̄se qui. h. Cum in tentationes varias incidi. i. Sc̄ites et̄ p̄ba. fi. ve. in p̄secutiōib⁹ p̄ q̄s derit. si fortis eis restiteritis. declarat̄ hō fideliſ adherere deo q̄n per ad uersa quecunq̄ non separatur ab eo.

K Patientiam operatur. nam per talē sufferteniam frequētam virtus patientie acquirēt: q̄ quidē habitū sufferētia talius que primo erat sibi desicilis redditur facilis.

* Patiētia

Glo.ordi.

G legit. Scientes q̄ tribulatio patientia opa: patientia
x̄o pbationē: pbatio x̄o spem. Patientia enī opa:
tur pbationē: q̄ cuius patientia p̄ tribulatiōes nō
vincit: pfect⁹ pbat: q̄ h̄ia hic q̄ d̄. patientia op⁹ p
fectū bz: t̄ pbatio opa patientia: q̄ est tribulatio
q̄ das ad pbationem fidei:
facit p̄ patientiaz exerceri p
q̄ fides pfecta pbaf.

a Si q̄s aut̄ v̄m in sa. ta.
ta ē v̄tilitas tribulatio: q̄
quā si q̄ ignorat: nō dū illu
minat p̄ sp̄nsc̄n: petat igi
tur vt q̄ sp̄nsc̄n aperiat s̄e
sus suis: t̄ cognoscet q̄ pie
tate pater corrigit filios q̄s
recipit: nec q̄ cōsc̄n sue
fragilitatis diffidat: q̄ dat
omnib⁹. b̄ dicit ei ōes timē
tes se p̄nillis cū maiorib⁹.
Et q̄ multi petūt q̄ nō merē
tur accipere. subdit qualit
petere debet: postulet aut̄ t̄
fidei. b̄ Qui aut̄ he
sitat. Qui sc̄ientia p̄tī pres
sus dubitat de pm̄is celesti
bus: supueniēte v̄ero tētatio
nū: facile desirerit fidei statu.
t̄ fm̄ tētatoris voluntatē dis
tribuit ad errore: t̄ sit a deo
alien⁹. c̄ Vir duplex. du
plex ē qui genu ad p̄ces fle
xit: t̄ mordere cōsc̄letia de i
petratiōe diffidit. Duplex q̄
vult gaudere cū sc̄lo t̄ gau
dere cū deo: q̄ de bonis que
agit nō d̄ eum s̄ fauorē q̄rit.
vñ dicit: Ne ligredientibus
terrā diabulus vijs. d̄ Di
ues aut̄. Diuite vocat q̄ to
tā spem in diuitiis pōl̄: nō
nocet h̄ere diuitias: s̄ ama
re. Diues aut̄. Glorietur
ironice: quasi. nō debet glia
ri s̄ sua glia qua supbit t̄ alt
os opprimit: q̄ finēda ē et
humiliāda in inferno. Tel
gl̄ct̄ in humiliāda sua. i. n̄
supbit: s̄ humiliāt̄ se subfin
endo alijs de diuitiis.

e Q̄m̄ sic flos feni t̄. Ju
stus vt palma florēt: iniust⁹
vt feni: q̄ ille manet: b̄ cito
trāst̄. Flos iusti spes q̄ fru
ctū expectat. radix iusti cha
ritas q̄ imobilis māet. Ma
li radix cupiditas. flos dele
ctio tpaliū. f̄ Diues in
itine. t̄. Vt diuiti tpalia q̄
bus brificari querit q̄ cito
destruentur. Ardor solis:
adūetus seueri iudic⁹: vñ in
more cuiusq̄ ipzouifus.

f Deren⁹.
e. n̄. s̄. ve
rum.
Alī iudicio cōl̄. In q̄ iu
stus vt arbor fructifera ma
nebit. ḡ Btūs vir. q̄ dis
ficle ē hortari ad p̄ceptum
mūdi. subdit de magnitudi
ne pm̄i: Btūs vir. Mō so
lū x̄bera t̄ carceres deber
pat: s̄ amissionē rerū tpal
liū q̄ s̄t viles t̄ trāstorie: t̄
amatores eaz puniēdi.

h Nemo cū tēta. Hacten⁹

de tentatiōib⁹ exterritorib⁹. Nūc de illis q̄s interiō
instigāte diabolo. vel etiā fragilitate nature tolera
mus. Ebi etiā illoz errore destruit: q̄ dicebant ma
las cogitatiōes sic̄ bonas a deo nob̄ spirari. t̄ ho
minē q̄s ex necessitate peccare.

Jacobi La. I

Nico. de lyra

a Patientia aut̄ op⁹ pfectū bz. In pfectū bz enī illō q̄ p̄mo occurrit
sustinetē tristitia. ex hoc v̄ter⁹ infurgit ira q̄ est appetit⁹ vindicte t̄ p̄se
quētē. t̄ tertio odū. Ei⁹ aut̄ patientie austert tristitia istā vt patet ex di
ctis. t̄ sic p̄scindit radicē duob⁹ alijs: q̄ qui nō tristat̄ i pfectūe nō ira,
sic̄ cōtra pfectūe nec odit enī. iō bñ d̄. q̄ in hoc bz op⁹ pfectū. ppter q̄d
subdit: b̄ Ut sitis p̄. t̄ int̄. q̄d q̄ bñ resitit tē
tatiōib⁹ istis defacili resitit alijs. v̄. s̄. dictū est.

c In nūl. deh. q̄ sc̄. s̄. dictū est nō solū p̄ Bēui
tant vitta: b̄ etiā acqrunt opposite virtutes.

d Si q̄s. Hic p̄r docet resistere tētatiōib⁹ l̄ ca
sib⁹ dubiis: tētak̄ enī q̄s aliqui de alio pp̄etrādo

q̄d ignorabat cē illiciū. t̄ aliqui d̄ malo ss specie t̄ Ro. 5. 1

bono. p̄p q̄d ad resistendū tētationi in bñoi ca
sib⁹ necc̄esse habet ab alio dirigi. Infallibile x̄o
directiū est ipe de: q̄d nō deficit ad se veracē re
cn̄ribit: q̄r si natura nō deficit i necc̄is: mul
tomin⁹ actor nature. ppter q̄d tales dirigit p̄ se
ip̄m vel p̄ ministrū: sicut p̄z Act. x. de cornelio.

Ad cutis diuēctionē misit p̄rrū. ideo d̄l̄ beat⁹

iacob⁹: Si quis aut̄ v̄m indiget sapia: q̄d st̄in
git in dubiis. e. Postuler a deo t̄. nāz ōb⁹

homīb⁹ dat bona nature q̄ s̄t magna valde.
t̄ sup̄ hoc se disponēt̄ dat bōa ḡr̄ q̄ s̄t maio
ra. t̄ p̄seuerātib⁹ bona glie q̄ s̄t maria. f̄ Et

nō ip̄operat. s̄. grat̄. nā frequētē igrat̄. t̄ uelēs
ip̄properauit p̄ p̄phas bñficia als exhibita i exi
de egypto in deserto t̄ terra pm̄issiois. ḡ Et

dabit̄ ei. nā petīto sp̄ exaudit̄ q̄ fit p̄. p̄le t̄ p̄

feueran̄. h̄ Postuler ait in fide. Iesu xp̄i.

i. Nihil hesitās. de diuina p̄tate ac etiā volūta
te dādi petētib⁹ debite. s̄. pie. p̄ se t̄ p̄seueran̄.

k. Qui enī hesitat. de p̄tate v̄l volūtate diuina.

l. Silit̄ ē fluctui maris. q̄ ē instabil nō habens
merē in deo stabilitēt̄. m̄. Nō ergo estit
bō ille q̄ accipiat alio d̄ a dño. d̄ pt̄nētib⁹ ad bo
na ḡr̄: q̄ nature bona sunt bonis t̄ malis cōla:
Mat. v. Qui sole suū oriri facit sup̄ bonos t̄ ma
los t̄. Si aut̄ aliqui hesitent de p̄prio defectu in
petēdo dubitās ne petat insufficiēt modo: p̄ ta
li hesitatiōe si ip̄edit̄ sue postulatiōe exauditio:
sed hesitās de deo ip̄edit̄. de quo adhuc subdit:

n̄. Vir duplex animo. nūc deo adhērens nūc mundo.

o. Incōstās est in omnib⁹ vijs suis.

i. operib⁹ suis nihil ducēs ad pfectū. p̄ Blief.

Postq̄z beat⁹ Jacob⁹ induxit ad resistendū pfectūib⁹. hic on̄t̄ cludit̄ inētū. s̄. q̄d nō solū sunt

sustinetē patienti: b̄ etiā gaudent̄. ppter premiū

fm̄ q̄d dicit salvator Mat. v. Beati estis cuī ma

ledixerint vos homines et persecuti vos fuerint
t̄. Sequitur: Haudete t̄ exultate quoniam merces
vestra copiosa est in celis. t̄ hoc est quod dicit̄:

Glorietur aut̄ frater humiliās. labicetus t̄ dēp̄

sus. q̄ In exaltatiōe sua. in celestib⁹ futura.

r. Diues aut̄ in humiliāda sua. ironica ē lo

cūtio: vt dicit glosa: cui cōcordat sequens littera

cū dicitur: s̄. Quoniam sicut flos feni trāsbit.

ira cito deficit elus potētia: t̄ p̄it exemplū sen
sibile. dicens: t̄ Exortus est enī sol cū ardo

re. existens in cancero vel leone.

v̄. Et arefe
cit feni: quia deficit eius viror et decor. t̄ apli
cat ad ppositū. dicens: t̄ Ita et diues in

itineribus suis. s̄. potentia t̄ gloria.

y. Marcescit. s̄. in morte t̄ etiā aliqui ante mori

tem. z. Beatus vir. in spe. a. Q̄l suffert. t̄ Job. 5.

tētationē. ita q̄ nō vincitur ab ea: b̄ vincit cā.

b̄. Quoniam cū pbatus fuerit. sicut aux in for
nace. c̄ Accipiet coronā vite. t̄ tunc erit bea
tus in re. d̄. Quā repromisit de diligētibus

se. quia nihil est acceptū deo nisi fiat ex charita
te. j. Lox. rū. Si distribuero ōes facultates me

as in cibos pauperē t̄. sequit̄: Charitatē aut̄ nō

habuero nihil mīhi p̄dest. e. Nemo cū tēta.

Hic cōsequētē circa p̄dicta remouet errore dū

p̄fēc̄. secundū remouet ibi: Molite itaq̄z.

Circa primū sciendū q̄r̄ po

tentie aē sunt a deo t̄ act⁹ earū. ideo dicerūt̄ alio q̄ tētatio inducens ad

malū est a deo: ita q̄ deus est actormali culpe: volētes per hoc p̄ctā sua

excusez. ppter q̄d remouet hoc dicens: Nemo cum tentatur. t̄. per tenta
tionem ad peccatum inducitur.

* Dicit q̄m

a Qm̄ a deo tenta. Exteriore tētationē imittit deo ad p
bationē suorū; interiorē vero q̄ sepe cōcīps furtū; adulteri
P. 11. & um: homicidū nō imittit deo. **b** Unusquisq; tē. Duo sūt
Genera tētationū. **c** Unū qd̄ pbat. sūt qd̄ tētauit deo abraā.
Allud qd̄ decipit sūt qd̄ nemīnē tētat. **d** Sūt sup fūdamē
tū lignū fēnū: stipulā edificamus;
diabolū supponit incēdū: edifice/
m̄ aurū: argētū: lapides p. & ten/
tare nō audet: nec tū oīno desistit
h̄ sedet i occultis v̄ interficiat in/
nocēt. **Aug⁹.** Trib⁹ modis tē/
tatio agit: suggestione hostis: dele/
statione: vel etiā cōsensu n̄e fragi/
litatis. **Q** si suggestioni nō cōsen/
tim⁹: tētatio nobis ad victoriā p/
uenit. Si suggestion illicit: delectā/
do offendit. h̄ nō dū morē incur/
rim⁹. At si delectationē cōcepti fa/
cinos i corde sequit part⁹ prae/
actis: sūt nobis morti reis victor
hostis abscedit. Diversa intētione
tētāt deo & diabolus. Diabolū ten/
tat vt tētāt i tristiciā mittat i gā/
ritudinē: i mūrurationē p̄tra de/
um: & i desperationē. **D**e tētāt vt
boi suā infirmitatē agnoscēt & cō/
fidenti i sola spe diuīe misericōde con/
stare fortitudinē oīdat. **vñ:** Nam
vīt̄ i infinitate cognoscēt sūe p
scīt. Et i psal. Infirmita: tētāt vō
pfectū eā. In tētationib⁹ tristiciā
teplifīs gāudio. In successib⁹ aut̄
supbia timore deprimit. **c** Mor/
tē generat. Sicut à tētāt supat: p/
mis vite: ita q̄ cōcupiscentiā illeci/
supat: merito ruina mortis incur/
rit. **d** Omne datū r̄c. Ostenso
q̄ vītia nō a deo nobis: h̄ a nobis
sūt. Ecōtra offit: qz q̄cqd̄ boni agi/
m̄: nō a nobis: h̄ a deo est. vñ pa/
trē lūminū vocat. i. auctorem oīn
spūlū donoū. Datum referit ad
naturā: donū ad grām. & datū ipl̄
boi: donū grē solet ascribi. **S**z et
bonū nature a deo ē. In baptismo
grā datū optimū. Et i datō spū/
sancti donū pfectū p̄t intelligi.
e Nec vīcis. r̄c. Lumē eius aliq
umbra nō intercidit: vt aliq mala
ūmitat. **S**z semp bona lucis dona
in nobis aliqñ sūt dona dei: q̄ sup/
uenientia obumbrat p̄tā: qd̄ non
in deo. **f** Volūtarie. Omne bo
nū est a deo: & nō meriti vestris ad
hoc accessibilit̄: led sola grā dinine
voluntatis. **g** Ut sim⁹ initium
r̄c. Nec p̄ hāc genitū putemus
nos ē qd̄ ipse est. Sed quēdā p̄/
cipiatū in creaturis adoptione no/
bis concessit. **A**nde aliū transla/
tor: simus primitie creaturarūz
ei⁹. **b** Sit aut̄ r̄c. Supra monu/
it ad toleratiā tētationū: deinceps
instruit moralib⁹ p̄ceptis. **P**rimo
admoner aūre accommodare docēti: sero os ap̄ire ad docēdū: qz
stūlū: qd̄ nō didicit h̄ alijs p̄dicare. **Q**ui & sap̄iam diligit: p̄/
mo hāc a deo postuler: de hinc magistrū viratis inquirat. & lin/
guā nō solū ab oīcōsis sermonib⁹ coiceat: sed etiā a veritate p̄/
dicāda quā nūp accepat. vñ salomō: Tēpus tacēdi: tēs loquē/
di: qz tutius veritas audiſ. **i** Tardus ad irā. Mon/
temere & sine causa iraſcat: vel cōtra subditos peccates: vel con/
tra quoslibet fratres: vel cōtra felicitatē malorū: qz maturitas
sap̄ietē nō nisi trāquilla mēte p̄cipit. **E**t q̄ iratus iudicat: etiāz
si iusticiā iudicat: iūniū examiniſ iusticiā i q̄ pturbatio nō ca/
dit nō p̄t unitari. **k** Propter qd̄. Monuit ad inquirēdā do/
ctrinā. ad quā suscipienda: et vt in ea possint proficere: bortat
ad mundicā corporis et anime. **Q**ui non declinat a malo: nō
potest bonū facere.

a Dicat qm̄ a deo tētaſ. qm̄ hoc ē falsū. **b** Dē enī intētator
ma. est. sed bonoꝝ tm̄: sicut d̄r Hen. xxij. Tētauit deus abraā. vt
ei⁹ obediētā inotesceret alijs & dareſ eis in exemplū. **c** Ipse
enī nemīnē tērat. inducēt eū ad peccandū. **d** Unusquisq; vō
tentat. talli tētatione ad p̄tīn̄ inducente. **e** A concupiscentia
sua. inordinata: p̄pter qd̄ dicit Aug⁹.
xliij. de ciui. dei & amor sui v̄sq; ad cōrē
tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā p̄t/
net h̄ p̄ peccatū generalis. tō amor sui
tendēs ad cōceptū dei q̄ est idē qd̄ cōcupi/
scētā inordinata est cā oīs p̄tī. & sub/
dit p̄ceſsū. cū d̄r: f Abſtract⁹ & ille/
ct⁹. qz primo insurgit cōplacētā seu dele/
ctatio abſeq; cōſenlū p̄fecto: & tūc adhuc
stat in terminis peccati venialis.
g Deinde cōcupiscentia cū cōceperit. l.
inualuerit. b Parit p̄tī. inducēt
ad cōſenlū p̄fectū. i Pecatū vero
cū cōſummatū fuerit. in ope exteriori
k Generat morē. nā inducēt ad reite/
rationē & consuetudinē. ad quā sequit
obstinat q̄ est mora aſe. **H**ec argumē/
tū inducēt q̄ deo sit acto. p̄tī valer: qz
act⁹ p̄tī in p̄tū acp̄ est aliqd̄ bonū. & iō
reducēt i deū sicut i causam primā efficiē/
tem: h̄ in q̄tū malus est priuatiō: nec ha/
bet causam efficientē: h̄ deficientē. s. ma/
liciā voluntatis vel ei⁹ defectū: licet mo/
tus claudicatiōis est a x̄tute gressiuā ef/
fectue. deformitas aut̄ talis mot⁹ est ex/
curuitate tibie. l Molite. Hic remoneſ
scđm errorē: qz sicut dixerūt aliq̄ deū ec̄
actoꝝ peccati: vt dictū est. ita alij dix/
erūt bonū meriti ec̄ ab hoīe. s. pelagian:
dicitēs boīem sine grā posse vitā eternā
mereri. qd̄ remouer. d Molite errare et
subdit in quo: m Omne da. optimū.
qd̄ est bonū meritorū faciēs boīem vi/
ta eterna dignū. n Et oē donū pfectū
i. bonū glorie. o Desursum est desce/
dens a patre lūminū. & non est ab hoīe.
qz bonū meritorū excedit. p̄portionē na/
ture create: sicut & finis ad quē ordinat
fm illud. i. Coz. ii. Oculis nō vidit nec
auris audīvit nec i cor: hoīis ascēdit r̄c.
p Apud quē nō est trāsmutatio. imu/
tabiliter enī facit mutabilitā: sicut nōster
intelleḡ i materialiter intelligit materia/
lia. vnde dicit Boeti⁹ de cōfo. Immobi/
lis manēs dat cūcta moueri. & idē decla/
rat ph̄bus. viij. physicoꝝ. q **H**ec vīcīs.
obumbratio. nā i eo nō sūt plures actus
intelligēti & volēdi ſibi ſuccedētes: ſed
vīcīo actu ſimplissimo & eterno intelligi
t & vult ſe & oīa alia. r Volūtarie
ei⁹ nos genūt verbo veritatis. i. p Xbū
incarnatū qd̄ ē ipſa veritas: Joh. xliij.
Ego ſu via veritas & vita. s At simus
initiū aliq̄ creature ei⁹: q̄tū ad esse grē
qd̄ hic inchoat & in celo p̄fici: qz gloria
est gratia cōſumara. t Scitis fratres
mei. Postq̄ bear⁹ Iacobus induxit ſide recte,
les ad resistēdū tētationi: hic p̄t̄ eos in
ducit ad acquiescēdū veritati. & primo
ſcōdō ope adimplēdō. ibi: Eſtote autē.
Cīrca primū dicit. Scitis fratres meidilectissimi. i. ſcire de
betis qd̄ ſubdit: v Sit aut̄ r̄c. ad audiēdū. veritatis
verbū. x Tardus aut̄ ad loquendū. nā h̄ p̄tinet ad do/
ctoris officiū ad qd̄ ſe ingereſt p̄ſumptuōſum.
y Et tardus ad irā. nā irā q̄ est p̄ vītū oculū mētis exce/
cat: & irā q̄ ſt̄ p̄ celum: ipſum aliquando pturbat. vt dicit
Grego. in. v. moral. z Ira enī viri. q̄ est p̄ vītū.
a Iusticiā dei non operat. minus dicit & plus signat.
nam irā que est per vītū non ſolum iusticiā omittere
facit: ſed etiā frequenter ad faciendum iusticiā indu/
cit. conſequēt̄ p̄poſitū concludit dicens.
b Propter quo d abhīcientes omnē immundiciā: corpo/
ris et anime que intellectū bebetat.

Glo.ordi.

Sa Institū ver. Qd. vestris cordib' pdicādo iponim': vel verbū qd̄ institū et seminatū est in die redēptionis qn̄ vos genuit de': nunc pfecti? suscipite: t̄ opib' implete: qd̄ i misticō tener'. b. Lōsiderant vul. t̄c. Allego.

Allego.

Qui pponit i animo suo lōsiderare i scripturis q̄si in speculo: vul- tuz na. qualiter hō sit nat': q̄ fragilis: v̄l qd̄ futurus q̄ brevis eut in quātis miserijs po- situs. cōpunctionē ma- gnā t̄ voluntatē peni- tendi p̄traxit: t̄ statim aliqua rētatione sedu- ctus: obliuiscit cōpunc- tionis: t̄ ad peccata redit. **L**ui' incōstātie cōpact: q̄ libēter verbū audit: t̄ implere negli- git: t̄ est silūto inter illū q̄ sponte sua sine doctore se ad scripturas cōplicuit t̄ illū q̄ ab alio scripturas au- dit: cū neuter imple- rit. **P**uer cū nascit: vagit p̄ qd̄ indicat do- lor ait q̄ inuita intrat ad miserijs carnis: quē dolorē postea ob- lūscit: cōsueta illece- bris carnis. c. In le- ge p̄fe. li. Legē p̄fete libertatis: gratiam vo- cat euangelij: q̄ perse- cte liberos facit a ser- uitute timoris. Quile gem tenebat: in timo- re serviebat. Quisq̄s eā transgrediebat: si- ne miseratione lapida- bat. hec lex neminem ad p̄fectū pdixit: qz t̄ si cogebat timore seruit: nō dabat gratiam ut cōpleret amore: t̄ a penis inferni nō potes- rat liberare. Sed chas- ritas que daf in euā- gelio mittit foras timo- rē: t̄ ducit ad vitam.

D Si quis putat se q̄r. Amonuerat vt ver- bū dei nō solū auditēt sed etiā impletēt. Nūc v̄tūdīg mīnitōs red- dat addit: Nil vale- re bee oīa nisi etiā lin- gua refrenēt a detra- ctōib' mēdacijs: blas- phemījs stultiloquījs multiloq̄o. Quia cor- rūpunt bonos mores colloquia prava.

Cor. 5. d. **A** Religio mūda t̄c. Quia dixerat factorē op̄ls beatūnūc q̄ facta maxime placeat di- cit. s. misericordia t̄ inōcētia. Hāc eo q̄ pu- pillos t̄ viduas visitare lūssit: cūta q̄ erga primū agere debem⁹ insinuat. Et īmacula- tos a seculo iubet custodire. Aniuera i qb' nos castos obseruare decet ostēdit. In qb' sūt t̄ ea q̄. S. obseruare monuit. Ut tardit ad

T5. q. 4. c. in loco. **A** loquēdū: tardit ad irā. **E** Batres mei. O stēdit q̄ hi qb' scribe

Cor. 5. d. **A** multiloq̄o. Quia cor- rūpunt bonos mores colloquia prava.

E Religio mūda t̄c. Quia dixerat factorē op̄ls beatūnūc q̄ facta maxime placeat di- cit. s. misericordia t̄ inōcētia. Hāc eo q̄ pu- pillos t̄ viduas visitare lūssit: cūta q̄ erga primū agere debem⁹ insinuat. Et īmacula- tos a seculo iubet custodire. Aniuera i qb' nos castos obseruare decet ostēdit. In qb' sūt t̄ ea q̄. S. obseruare monuit. Ut tardit ad

E loquēdū: tardit ad irā. **E** Batres mei. O stēdit q̄ hi qb' scribe

E elemosynā quā p̄dicabat nō pauperib' p̄fe

Eterno

Epistola

Nico.de lyra

A Et abūdātiā ma. i. re pcessi t̄ augmētū v̄sq ad op̄l inūsticē. qd̄ istellētū exēcat. vt dictū est. b. In māsu etudine suscipite institū hō. i. verbū fidei qd̄ debet mētib' inseri humanis. Est aut̄ māsuetudo quedā tractabilitas mētis ppter qd̄ ē debita dispositio ad recipiēdū ip̄ressionē verbū diuini sicut cere tractabilitas ad ip̄ressionē sigilli. c. Estote. Dic q̄fir inducit ad acquiescen- dū veritati ip̄am ope adiplēdo. t̄ prima facit p̄posi- tū. scđo remouet oppositū ibi: Si q̄s aut̄. Circa pris- mū dicit: Estote aut̄ facto. ver. t̄ nō au. isti. p̄cepta et diuina salēt in pluribus sūt de operabilitib'. t̄ id non sufficit auditus: sed requirēt opus. ppter quod dicit p̄bus. j. Ethicōz: q̄ illi q̄ sunt cōtentī scientia moralis absq̄ opere: sunt similes illis qui attēre medicos ar- dūt: sed nihil faciūt eorū q̄ dicunt: t̄ sicut isti nō habent corpus bñ curatū: sic nec illi animā. ppter qd̄ d̄ talis auditore subdit: d. Hic cōparabīs viro consi- derati vultū natūritatis. i. vultū suū corpalem i quo natus est. e. In speculo. in quo videſ vmbritate t̄ impfecte: ppter qd̄ talis cōsiderati parvū aut nulla facit ip̄ressionē: sic est de auditu p̄ceptoū dei sine opatione. f. Qui aut̄ p̄specerit ī legē p̄fecte libertatis. i. in legē euangelica q̄ dicit lex libertatis: tum q̄ est lex amoris. lex aut̄ ver. fuit lex timoris. Aug. in libro cōtra Adamātū. Differētia legis t̄ euange- lij timor t̄ amor. timor aut̄ respicit cōditionē servitū. amor aut̄ liberā. tum q̄ lex noua liberalis a servitute legis veteris t̄ onere. vt frequētē dictū est. s.

G Et pmāserit in ea. k̄m eam viuēdo. h. Hic bea- tus in facto suo erit. i. in op̄e suo. i. Si q̄s. Hic cō- sequēter remouet oppositū: q̄ altī volebant vivere octōtū: credētes q̄ eis sufficeret ad salutē suscep- tū. ppter qd̄ hoc ip̄obat. d. Si q̄s aut̄ putat se esse religiosū. i. verū t̄ p̄fectū christianū. k. Hō refre- lin. suā. lactādo se q̄ hoc credere sibi sufficit ad salu- tē. l. Sed seducēs cor suū. p̄ falsam opinionem.

m. Hūtus vana est religio. q̄ nō ducit ad finē debi- tū: sicut medicina dicit vana q̄ nō inducit sanitati. n. Religio aut̄. s. xp̄iana. o. Mundā t̄ īmaculata apud deū. i. accepta apud deū. p. Hic est visitare pu. t̄c. i. exercere se in op̄ibus misericordie erga p̄tū t̄ op̄ibus mūdīcē erga seipsum.

In ca. j. vbi d̄ i postil. **O** gaudiū. i. celeste gaudiū. **Additio. I.** Ratio aut̄ hūi dicte. Omne fr. p̄s. b

gaudiū estimate fratres t̄ de- clarat in Glo. vbi sic d̄: Hō est xp̄iane dignitatis in t̄p̄alib' exaltari: s̄ portū deprimi. mali nūbil habet ī in celo: boni nūbil ī mūdo. s̄ sepe illi' boni ad qd̄ tē- ditis quicqd̄ in via contingat gaudere debetis. hec in Glo.

In eodē ca. j. vbi d̄ i postil. Sit autes oīs homo velox ad audiendū.

Additio. II. Licet hoc qd̄ dicit: Sit aut̄ hō velox ad audiendum tārūs ad loquēdū: latīs p̄p̄re intelligat d̄ audi- tū a docēt t̄ hmōtū: t̄n̄ videt etiā h̄ documentū se extē- dere ad alias colloquiōes hūanas: i qb' hō debet prius audire q̄ loq̄: iuxta illud. P̄rou. xvii. Quis ante respōdet q̄ audiat stultū se demonstrat t̄ cōfusio- ne dignū. t̄ hec expositiō magis cōcordat t̄ sequen- ti cū dicit: Et tardū ad irā. ex locutiōb' ē inordinati- tis p̄suevit ira. p̄uocari mag. q̄ ex h̄ q̄s se igerat ex officio doctoris.

In eo. ca. vbi d̄ i postil. In speculo ī quo videſ vmbritate t̄ impfecte.

Additio. III. Sup illud. Hic cōparabīs v̄- ro cōsiderati vultū natūritatis sue ī speculo. Glo. Sicut talis cōsiderās nō rem sed solū vmbra videt: sic ille q̄ habet solū vmbra ver- borū nō corpus operis.

E Batres mei. Post q̄s beāt̄ iacob̄ informauit fideles ad bñ se habē- dū respectu sui. hic q̄fir idē facit respectu p̄ximi. Et diuidit ī duas p̄- les. q̄ p̄mo inducit fideles ad bñ se habēdū erga p̄ximū in collatione boni. scđo ī collationē mali ca. se. Prima ī duas: q̄ p̄mo facit p̄positū ī collationē boni honorabilis. scđo ī collationē vtilis. ibi: Dic loq̄mini. Ad evitētā au- tē primū duo sūt p̄mitēda. primū ē q̄d̄ sit p̄sonarū acceptio. scđo q̄līter habet locū ī exhibitionē bonoz. Circa primū sciendū q̄ cōtas distributive iusticie ī hoc cōsistit q̄ aliq̄ diversis tribuunt bñ t̄ portionē vel dignitatē vniuersitatis. q̄. ppter qd̄ si ī tali distributionē attēdat ad cām. ppter quā aliq̄s p̄portiona- tur ad tale donū: fit bñ cōtātē iusticie distributive: vt si cancellarius parisiē sis p̄moneat aliquē ad magisteriū: attēdes ad suā sufficiētā scie p̄ quā effi- ciat p̄portionat̄ vel dign⁹ respectu talis honoris. Si aut̄ attēdat ad p̄sonam

E tātis. **E** Batres mei. O stēdit q̄ hi qb' scribe

E elemosynā quā p̄dicabat nō pauperib' p̄fe

Eterno

Gloria: dñi vñtibꝫ ap̄t̄ t̄p̄l̄ia cōmoda faciebat. vñt̄ eos redarguit. a Molite i p̄lo. t̄c. Q. dñs diuites iuitaret ad fidē: t̄ paup̄s despiceret. Mō ita ē: qz dñs paup̄s elegit in hoc mūdo: t̄ os fide donauit. Mūd̄ pauperē abicit: diuitē co-
lite. fides xp̄i ecōtra do-

a s quicūq̄ diuitē ppter diuitias eligit: t̄ ppter paup̄at̄ pauperē abicit vñt̄ibꝫ peccat.

b nolite i p̄sonarū acceptiōe habe-

b re fidē dñi nr̄i xpi glie. Eteni

f vel in conspectu vestro.

si itroierit i p̄uetū vñt̄ vir: aureū annulū habēs i veste cādida: in-
troierit aut̄ t̄ paup̄ i sordido ha-
bitu: t̄ intēdat̄ i eū q̄ est indut̄

veste p̄clara: t̄ dixerit ei: Tu se-

s in honesto loco.

de hic bñ: paup̄i at̄ dicat̄: tu sta
illuc: aut̄ sede sub scabello peduz
a s qd̄ ē: nōne p̄m opamini. g nō a deo.
meoꝫ: nōnē iudicatis apud vos
a s .audicare debetis apud vosipos: q̄ p̄auc co-
gitatis in acceptione p̄sonarū.

metipos: t̄ facti estis iudices co-

g. i. humanarū.

d gitationū iniqrū: Audite frēs s

e dilectissimi. Mōne deus elegit b

f inopes rerū t̄p̄lū: sed.

milit diligentibus s̄c: Vos autē

g vel in. h dicendo tu illuc sta.

f exhortastis pauperē t̄ Mōne di

a s auferēdo bona: verberando:

uites p̄ potētiā opprimunt vos

a s sine culpa faciūt vos cōdēnari.

t̄ trahūt i p̄i vos ad iudicia? Mō

m g etiam.

s ne ip̄i blasphemāt bonū nomē

g ad p̄cōrētiōe vestrā.

b qd̄ inuocatum ē sup̄ vos! Si tñ n

g gr̄. h excellēte iter alias. b s fm qd̄ scri

i legem p̄ficitis r̄galem fm scri

o p̄ura testā. g s. hanc.

pturas: t̄ diliges proximū tuum p

sicut teipsuz: benefacit: t̄ si aut̄ q

g. i. pauperes ppter paup̄at̄ abicit et diui-

tes ad honores ppter opulentia p̄moueris.

p̄sonas accipitis: p̄ct̄m opam/

do ad diuitias p̄cise. f p̄cise ip̄m min̄ honorabilis t̄ amabilis deo iudicādo. lō subdit: Et facti est in cogi. iniqrū. g Audite. h s̄r̄ p̄bat suppositū. l. q̄ diues ppter diuitias p̄cise nō ē magis honorabilis: nec paup̄ ppter paup̄at̄ cōtēpribilis. t̄ h dupl̄. p̄mo diuina auctoritate cū d̄: b Mōne dē ele. pau. vt p̄tz de apl̄s: t̄ a p̄cipio elegit alijs diuites vt Zacheū t̄ Laçarū. i Diuites i fide t̄c. q. d. et debet̄: conformari: t̄ sic i ecclia fieri: q̄ paup̄es i t̄p̄lībꝫ: diuites tñ i sp̄ ritualibꝫ: si ex eō sp̄ualibꝫ diuitis maḡ p̄uenit honor diuin̄ t̄ bonū ecclie: diuitibꝫ i t̄p̄lībꝫ s̄it p̄bonorādi. sc̄o b idē p̄bat ex diuitū austeritate. d.

k Mōne di. p̄ po. op. vos. i bonis possēs dānicādo. l. Et ipsi tra. vos ad iudicia. vt cōdēnemini ad morē i p̄sonis. hec enī frequēter siebat i ecclia primitua. tertio b p̄bat de diuitū malignitatē. m Mōne ipsi blas. bo. no. s̄ leſu xp̄i qd̄ sicut Berñ. dicit: Est mel i ore: melos in aure: iubilus i corde.

n Si tñ legē. hic remouet falsū intellectum circa p̄cedentia. Ex his enī q̄ di-

xit de diuitibꝫ posset alijs credere q̄ essent a fidelibꝫ odiēdī: qd̄ remouet. d.

Si tñ legē p̄ficitis regalē. i. a rege regū datā. o Sc̄m scri. vete. ac noui te-

p̄. Diliges. p̄ti. t̄c. i. ad eandē beatitudinē cōsequēdā. Et noīe p̄imi intell-

gis oīs hō: qd̄ ad imaginē dei fac̄ t̄ ad beatitudinē apt̄. q̄ Si aut̄ p̄sona

B

+ 11. q. 3. e.
pauper.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

g. i. hanc.

Leu. 19. 8

† Ro. 1. b

Acl. 10. 6

Glo.ordi.

Gita parvū ut magnū audiet: qz iudicis del est. a **Quicunq;**
aut. Ne putarēt cōtēptibile esse p̄mū: i hac vna re legē trans-
gredi. addit: **Quicunq.** b **O**ffendat autē tē. Ceter q̄ in vno
offendit est trāsgressor totū legis: qz q̄ peccat ī auctōrē legis
facit quē i sua lege negligit: i ī charitatē q̄ ē cā i mater totū
legis. Hāc inīaz exfili videam⁹. Si
q̄s me offenditer oēs frēs et amicos
meos i me offenditer i quodāmō cō-
tra oēs peccaret. Sic q̄ vñ mandatū
negligit: cetera q̄ cōplēta videbant
adiuuare: subi inutilia reddit. Tel
alter: **C**haritas ē plenitudo legi: in
q̄s ē p̄ficiēre vno rebus. Quicunq;
fleat. ni redarguti a le-
sores. **Q**uicumq;
a fseruare in animo pp-
mana fragilitate: sed re-
b seruauerit offendit

Lanc. Cur ḡ nō dicūs paria p̄ctā: Re-
ficio nisi forte: qz magis facit ḥ chari-
tate t̄ magis offendit ecclesiā: q̄ gra-
ui⁹. t̄ min⁹ q̄ leuius peccat. e **Q̄** sim
reus. Apud deū q̄ nibū dimittit im-
punitū: q̄ scit ḥ necessariū legē dede-
rit. q̄ negligit mandatū credit: illud a
deo inaniter institutū. d **Sic loq̄**
mīni t̄c. **Q̄** h̄quidē malū ē diuitē p̄
pter diuitias eligit: pauperi abici: et
qz bonū ē pp̄ deū et diuities diligere
p̄pilloſ t̄ viduas vſitare: ḡ sic loq̄
mīni: t̄ sic facite. **B** loq̄ndo t̄ faciēdo en-
rate: vt p̄xios diligendo: a deo dilit
mereamini mīscodiam impēdētes: mīle
rīcordia digni existat. **L**ex libertat̄
lex charitat̄: quā superī regale voca-
uit. q̄ d̄: Williges p̄x. tuū sic teip̄m: q̄
lege vos de⁹ iudicat: cū magnā mīse-
rīcordiā donat: qz nō iudicamini p̄ le-
gē penaz t̄ fermitut̄: b̄ p̄ legem gr̄e: q̄
spōtaneos vocat ad penitētā t̄ p̄cta
dimittit. **A**litter grault̄ iudicat q̄ le-
gē moyſi: ḥ q̄ naturālē cōnēnit. **Hra-**
ul⁹ etiā q̄ legē gr̄e: ḥ q̄ legē moyſi de-
spicit. **Q**uasi b̄ loq̄mini: t̄ b̄h̄ facite:
qz si negligit grault̄ dānabimſi ḥ
e fūrūt̄ t̄ ea mōrīſi ex qz al⁹ cōmīt̄

Aus. 19. c lex charitat: qua superl regale voca
uit. q d: Diliges pxt tuū sic teipm: q
lege vos deū iudicat: cū magnā misē
rīcordia donat: qr nō iudicamini p le
gē penaꝝ & seruit: s p legem grē: q
spontaneos vocat ad penitentia & p̄tia
dimittit. Alter grauit iudicat q̄les
gē moyſi q̄ naturalē cōnīnit. Hra
f 1. q. 1. c. ui⁹ etiā q̄ legē grē: q̄ legē moyſi de
serit. Deſa
ſtra vn. c. qr ſi negligit grauit dānabimini q̄
yñico ſi fuerit & eorum mōtis in alio cōmītis

Dop⁹ misericordie: et si habuerit aliqd
in dicto q^{uod} pnniat: tā vnda ope ml
sericordie ignis pcti extinguit. Alit
super. m. Pdiores p misericordia col-

Dar. 16. **v** la verba pieratis nudi vel elutrie non
est t' vestis; ita fides Aboton⁹ seruata non
credi. **t** bap. sic saltr⁹ erit de fide pfecta
intelligendū. **g** **S**z dicet alijs. **M**ō soli
debetis ad bī opandū incitari. **S**z etiā
ab alijs patiamini; qz alijs assūpta fidu-
dar solā fidē nō valre prōperadō dicit
dis. **P**robauit eos qz opa nō habet yet.

Epistola

dei est. a Quicunq
bac vna re legē trans/
aut ē. Vere q̄ in vno
peccat h̄ auctorē legis
q̄ ē cā t mater totis⁹

accipitls. mō p̄dlet.
ūū audiet̄ vt magnū
malū q̄ inde sequit̄.
ligēdū de pena dānt̄
rit bō p vñā transgre-

ni redarguti a lege quasi trāsgres a
sores. † Quicunq aut̄ totā legez b
a s seruare in animo p̄soluerit. b s nō ex hu-
mana fragilitate; sed reputādo leue esse.
b seruāuerit offendat aut̄ in vno:
c factus est omniū reus. Qui enī c
dixit: nō mēchaberis: dixit t nō
occides. Q̄ si nō mēchaberl: oc-
a s t ita corēptos legislatoris.
cides autē: factus es trāsgressor
a s p̄xmis. b s ita estote misericordes p̄xi-
mis sicut deus vobis.
b legis. Sic lōquimini et sic facite: b
sicut p̄ legem libertat̄ incipiētes
a s t debetis misericordia agere: nam q̄ potuit
t nō fecit misericordia atriēt iudicaret: sine mis-
ericordia cōmētabilis est t magis placer.
iudicari. Jūdicū ei sine miscdia: s
a s supraponit iudicio t quasi illuminat iudicū
qd est cu misericordia: q̄ ipsam enī misericordiam
cōmētabilis est t magis placer.
e illi q̄ nō poterit miscdiam. Supēxal b
a s vel o. b s deberis bene agere: q̄ fallunt qui
solā fidē sufficiere credunt.
tat aut̄ miscdia iūdicū. Quid p̄ i
derit fratres mei si fidē qs dicat
a s cō habeat tempus operādi.
se habere: òp̄a at nō habeat: Nū
a s fides sine operibus mortua est: sed que ḡ dile-
ctionem operas saluat.
qd fideis poterit saluare euz? Si k
aut̄ frater t soror nudi sint t indi-
geat victu quotidiano: dicat au-
tē de vobis aliqs illis: Ite i pa-
ce: calefacimini t saturamini: nō
dederitl aut̄ eis q̄ necessaria sūt
a s illis charitas vestra. ḡ vel sine opibus.
f corpi qd p̄dērit: † Sic t fides si nō
a s quibus reūiviscar. b s cōtra seipsum: qd ei
verbis p̄misit: nō implet.
habeat op̄era: mortua ē i semēt/
a s irridendo. ḡ vobis. ḡ aliqs. ḡ sine opibus.
s ipsa. Sz dicēt qs: Tu fidē habes m
a s fidei. b s q̄ nō habes op̄a: si potes ondē p
aliq̄ certa signa: ve credā te c̄ fidelē fz nō poteris
ego òp̄a habeo. Ostēdē mihi fidē n
cu delin op̄a. a s sed ego p̄ op̄a que habeo
possum p̄bar me esse fidelem.
tuā sine opib?: t ego ostēdā tibi
b ex operib⁹ fidē meaz. Tu credis o

mede: et non det ei aliquod ad comedendum. tale verbum nihil proficit: sed magis est frustratorium et derisorium. Et hoc est quod dicitur: Si autem frater et soror natus sint tecum et per te dicuntis fratrem. I. Sed dicitur quod. Hic ponitur tertia ratio quod accipitur ex opprobrio quod potest inferri alicuius sic credenti: quod non potest offendere fidem suam si requiratur: quod non verbis sed operibus vere ostendit. et hoc est quod dicitur: Sed dicit quis: id est potest dicere rationabiliter improprietatem sic credentem. II. Tu fidei habes. sicut dicitur tuum. n. Ostende misericordiam fidem tuam sine operibus quasi dicat: non potes: sed ego potero qui opera habeo. o. Tu credis. Hic ponitur quarta ratio et accipitur ex demonib[us] quod credunt ex evidencia signorum: et contemnunt timore penitentia: et tamquam hoc non valet eis ad salutem.

Nico. de lyra

accipit̄ls, mō p̄dcto. a Bedarguti a lege. Deu. j. Ita par-
uū audier̄t ut magnū nec accipiet̄s cuiusq; p̄sonā. Et subdit
malū qđ inde sequit̄. cū dī: b Quicūq; autē tē. qđ est intel-
ligēdū de pena dāni qđ est carentia diuine visionis quā incur-
rit bō p̄ vnā transgressionē legis diuine; q;r p̄ctū mortale est

et quasi trāsgres a
aut totā legez b
uerit. b sō ex hus-
rādo leue esse.
at aut in vno:
reus. Qui enī c
eris: dixit t̄ nō
mecha berl: oc-
a cōcēptor legislatoris.
es trāsgressor
effore misericordes pxi
ini ēt sic facite: b
rtat incipiētes f
agere: nam q̄ poruit
q̄ iudicarer: sine mis-
ei sine misēdia: s
uasi illuminar iudiciū
am enī misericordiam
placere.
diam. Superxal b
e cogere: q̄ fallunt qui

diciū. Quid p i
i fidē q̄s dicat
rādi.
nō habeat? Aliū
puta est: sed que q̄ dile
valuare euz? Si k
audiunt īndī
lianō: dicat au
illis: Ite ī pa
saturamini: nō
i necessaria sūt
vel sine opibus.
Sic ī fides si nō
cōtra sc̄ip̄am: qd cī
rtua ē ī semēt/
alid̄. sine opibus.
Tu fidē habes m
op̄: si potes ōnde p
e fidē h̄z nō poteris
stēdē mihi fidē n
ego p̄ op̄ que habeo
m.
go ostēdā tibi
az. Tu credis o

iudiciū. nā ī casib⁹ dubiq̄s inter iusti
ciam & misericordiaā semp̄ declinādūz
est ad partē misericordie. vnde dicit
Ba. Sa. super Ero. q̄ apud bebeiros
sunt antiquis cōstitutūz q̄ si maior p̄
iudiciū ē vno cōdēnāt aliquē ad mor
temnō. ppter hoc est interficiendus;
sed expectanda est maior deliberatio.
si autem maior p̄ in vno liberet eum
est liberandus. i Quid proderit.
Hic cōsequēter remouet oppositū. s.
q̄ fides sine operib⁹ misericordie va
leat ad salutē. Et remouet primo p̄ ra
tionē. scđo p̄ exemplū. ibi: Uis autem
scire. L̄t̄ca p̄mū ponit quadruplex
ratio. P̄t̄lo accip̄is ex defectu talis st̄
dei. et est ratio: Illud q̄ est mortuum
spiritualiter: nō potest saluare eterna
liter: fides sine operib⁹ ē huiusmodi
q̄ vivificat p̄ charitatē. Amor autē
dei nū ē oculos: op̄atur ei magna
li est: si aut̄ operari renuerit amor nō
est vt dicit Grego. homel. xx. Et hoc
est intelligendū habitat oportunitate
operādi. ppter qd fides ē p̄ dilectio/
nē nō operat mortua ē: t̄ sic inefficat
ad salutē. et hoc est qd dicit: Quid p̄
derit fratres mei t̄c. q. d. nibil p̄derit
ad salutē. k Si aut̄. Hic ponit se
cunda ratio q̄ accip̄is ex simili: fides ē
sine operib⁹ similis ē verbo sui in

Slo. ord.
Exaudi factum beatus patrach
dilectus, a Et domini
et arcu demonia ab hosti
atque si filo illi e legi
tibet etiam clamat: Qu
sunt similes? Et
ut reg deus ne
ne hoic. Qui
deus non creditur:
reverentur non tu
non demomibus
tristes, pter
lumen. **b**
Estas feire,
quodam q fidei
q sacerdotio
moz
et ceteris tristis
ab hominibus
et ceteris
cos:
q exemplum
se operacionis
q patriarch
q patriarch
q de
ficiunt illa q de
ficiunt credi
mentum doni
q ab hominibus
q ab hominibus
q in terreno
q regeneratione.
Bona pacem.
q fiducia
q probus iusti
q de egi
q peregrin
q opora
q ueritate non fu
sida fideic
habet agit q
requiri: q
q inimic
q fidei fulleri
q ende paw
Fide abrazz
fir sita cu t
bes oblatio
q testimo
det et iusti
moris s ab
det confa
atob lan
tutu magni
viro rogo
q abbas

Glo. ordi.

Gmodi fidē habeāt: patescit: ne illā talē fidē magnificat. a. Et demo. cre. Scriptū dicitur: exhibat demonia ab hoī clamatia et dicitur: qz tu es fili' dei. s. t. legio q̄ hoī ob

Dicitur: sicut tu es fili' dei. s. t. legio q̄ hoī ob sidebat timē clamabat: Quid mibi tibi fili' dei sum? Ad iuro te p̄ deus ne me torcas. Qui ḡ deus nō credūt: vel creditū nō timet: demoniū tardiores t. pter uiores sunt.

b. Ais aut scire. Probato q̄ fides sine operib⁹ mor tua est: vt evidētiū ad bonā opa

tione inuitet eos: elegas exemplum bone operationis abraā patriarchā ppont illis q̄ de

circūclione crediderat: vt bonū patrem q̄ boni filij imitent in tēratio

nē t. opatione.

e. Abraā pater. Q̄ abraā p̄ fidem sine opibus iustificatus dī. de opibus q̄ p̄cedebat v

telligit: qz p̄ opera q̄ fecit iust⁹ nō fu

it sed sola fide: hic de opibus agit: q̄

fidei sequunt: p̄ q̄ ampli⁹ iustificat:

cū la p̄ fides fuisse iustus, vnde pau

lus: Fide abraaz obvult isaac cū tē

taref: hec oblatio est opus t. testimoniū fidet et iusticie.

Paulus ī abraam fidei constā

tiam. Jacob⁹ lan-

dat operū magni-

sificantā: qz vtroqz

sunt p̄ct⁹ abraaz

t. vtroqz in ex-

empli⁹ ppont.

d. Offerēs. Ma-

gna tēatio cū filiū tubebat occidere: magna

fides cū etiā de mortuo credebat se posse semē

accipere. Magnū op⁹ cū dilectissimū nō dubitaret offerre.

e. Aides. Quia obvult illū in q̄ acceptat, p̄missionē: apparet magna x̄tus fi-

det: qz t. si eū offerret: credebat, p̄missionē im-

plēdā: qz potētem credebat dēn etiā suscitare

mortuū. f. Credidit abraā tē. Aug⁹. aliud

est credere ī dēn: aliud credere deo: aliud cre-

dere illi ē credere vera eē q̄ ille dicit: Credere

in illū ē tēdere cū charitate illū. Primū t. se,

cūdū demonū t. multoz maloz ē nō dubitat.

Tertū tñ ē bonoz. g. Silr. Ne causarent

opa tanti p̄tis se imitare nō posse: p̄fertim cuz

mō nullus cogat filios offerre: addit exēpluz

peccatricis mulieris: q̄ p̄ opa misericordie t. hospi-

talitatis soluta ē apctis: t. ascripta cūnis israe-

litici ppli t. ānuerata ī generationib⁹ saluato-

ris. h. Raab. Latitudo q̄ significat eccliaz

fide dilatata. Hui⁹ exēplo monet patrie pere-

untis interitū cauere p̄ opa misericordie nun-

cios xp̄i suscipe t. seruare t. ad ielsi remittere. si

Et cut legit

Jacobi

La. II Nico. de lyra

quia nō possūt agere opus meritorū: t. similiter suo modo fides q̄ nō operat p̄ dilectionē nō p̄ficit ad salutē. a. Ais aut scire. Hic s̄ir dicitū eroē remouet p̄ exēplū duplex. Scdm ponit. ibi: S̄ilr aut. Primū ē ipius abrae q̄ p̄ponit in uehendo t̄ adueriarū. d. Ais aut scire. p̄ exēplū. b. O bō inanis. dī aut res inanis q̄ nō cōsequit finē debitu: sicut medicina q̄ nō inducit sanitatē: t. eadē rō

ne bō q̄ opa bona nō cōsequit beatitudinez. c. Qm̄ fl. sine ope. mor. est. q̄. d. ostēdā tbi p̄ exēplū p̄tis nr̄ abrae. t̄o sequit: d. Abraā p̄t nr̄ nōne ex opib⁹ iustifica/ t̄. e. q̄. d. f. S̄z h̄ b̄ videt dictū apli No. iii. Si ei abraā t̄ depe. di

ex operibus legis iustificat⁹ est haber gloriaz h̄ nō apud deū. t̄ ibidē. t̄. ca. Ex operib⁹ legis non iustificabif ols caro. Dicēdū q̄ apls loquunt ibi t̄ illos q̄ opa cerimonia

lia legis dicebat esse necessaria ad salutē q̄ tñ lā cessauet. rāt ī more p̄p̄t q̄tū ad efficaciā. e. Offerēs. Hic s̄ir ponit exēplū de obediētia abrae ad deū: p̄cedētē ex ma-

gna dei dilectionē q̄ semp manet efficax ad salutē. cū dicit: Offerēs isaac filiū suū sup altare Hes. xxii. parat⁹ illū im-

molare ex fide t̄ dilectionē ad deū. vt br̄ Heb. xj. credēs q̄ a mortuis posset eū salvare deo. v̄t br̄ Heb. xj. credēs q̄

fides coopabat opibus illi⁹: q̄ nō essent meritoria sine fide sine qua īpossibile est placere deo. Heb. xj. g. Et ex operib⁹ fides cōsumata est. habit⁹ enī firmat t̄ manifesta

tur p̄ opa. Et silr magnitudo fidei abrae apparuit ex el⁹ obediētia offerēdo filiū: apter q̄ dictrum fuit sibi a dñō:

Hūc cognoui q̄ timeas dñm. i. cognoscere fecit alios. no-

ticie enī dei nihil accepit de nouo. h. Et suppleta est scri. dicēs cre. abraā deo tē. b̄ ei dictū fuit abrae: Hes. xv.

nō solū ante q̄ offerret isaac: b̄ etiā ante q̄ nat⁹ fuit s̄ ex oblatione isaac scriptura illa d̄r̄ esse suppleta: in q̄tū p̄ b̄ magnitudo fidei abrae fuit alijs declarata: vt dictū ē. et sic cōcludit intentū: i. Videl⁹ q̄m ex ope. iii. h̄ nō ex fide tm̄: ita q̄ vtrūqz est necessariū ad iustificationē. nā fidei opa s̄cōlū fidei nō sūt deo placētia: vt p̄dictū est.

k. Silr. Hic ponit scdm exemplū de raab q̄ ex fide vnt⁹ veri dei salvavit exploratores ī deo: vt b̄babēt Josue. ii.

z̄b̄ hoc apposita est ad pp̄lm̄ isrl̄: Josue. vi. t̄ cōsecuta est salutē ex fide simul et operib⁹: t̄ h̄ est q̄d dicit: Silr autē. t̄ p̄t̄ l̄a ex dictis vsc̄ ibi: l. Et alia via ejctēs. recepit enī eos p̄ laniū t̄ emulit p̄ fenestrā t̄ suaſit eos declinare ad mōtana ne repētitio a p̄secutorib⁹ in strata publica.

Et si inferē cōclusio intētā cū d̄r̄: m. Sicut enī cor. s̄p̄ mor. est. q̄ dar vitā corpori. n. Ita fides sine opibus. i. sine dilectione operatē que est vita aīc. i. Job. iii. t̄. Trāstati sum⁹ de morte ad vitā q̄m diligim⁹ tē.

In ca. d̄. vbi d̄r̄ in postil. Quicūqz aut totā legē serua cum ergo. t̄erit offendit aut ī vno.

Additio. j. In h̄ q̄d dicit apls. Quicūqz offendit ī vno fac̄t̄ est oīm re⁹: nō vi-

det loc⁹ de pena dāni tm̄: cū de distinctione iter penā dāni t̄ penā sensus nulla fit mētio in hoc loco: nec ī p̄ceden-

tib⁹ nec ī sequentib⁹. In h̄ etiā q̄d sequit: Qui ei dicit nō mechaberis t̄ nō occides: nō br̄ nec īnūt̄ talis distictio.

vñ expositio postillatoris de h̄ q̄d d̄r̄: Qui offendit in vno tē. nō videf̄ p̄p̄la seu l̄r̄ consona: Iz q̄d p̄supponit

verū sit. t̄ iō aliter videf̄ dicēdū. Ad q̄d sciēdū q̄cepta diuine leḡ. Silr̄ t̄ q̄ obligat ad semp t̄ p̄ semp: de q̄bus hic agit copulatiue sūt intelligēda q̄ ad oīa seruāda oēs obligant: vñ q̄ ī vno offendit: manifestū est q̄d non oīa seruat ad q̄ru oīm obfūtationē tenet: t̄ iō fac̄t̄ ē oīm re⁹. i. re⁹ t̄āq̄ ille q̄ non oīa fuit vt tenet: t̄ h̄ videf̄ dicere Slo. vbi sic: Be⁹ ē apud deū q̄ nihil di- mitit sp̄nitū: q̄ seit h̄ necessariū legē dederit. q̄ neglīgit mādatū: credidit il lud inaniter a deo datū. hec ī Slo. Et q̄ babēt q̄ offendit ī vno oīndit suo facto nō esse necessariā totā legē: t̄ sic totū legis ē re⁹: Et notādū q̄ beatus Jacob⁹ ī h̄ docet ī fallaz doctrinā phariseoz: q̄ legē diuinā falso interpretan- tes cōtēr̄ tenet q̄ ille q̄ plura mādata nūero seruat: t̄ tñ ī paucis trāsgredi- tur: nihilomin⁹ est iust⁹ apud deū: eo q̄ de⁹ vt dicūt indicat hoīem sūt plu- ralitātē vel p̄nātētē meritorū t̄ demeritorū: ita q̄ ille q̄ plura opa merito- ria fecit etiā. si paucā aliq̄ numero de meritioria postea cōmittat: nō. p̄pter h̄ est iniustus apud deū q̄d manifeste ponit Ba. Moy. ī suo Deut. ī distin. ī de penitētia. t̄ sic aliq̄ tenet cōtēr̄ q̄ q̄dē doctrina falsissima est t̄ erronea. Re- git enī Deut. ix vñ. inter maledictiones q̄ ibi ponunt̄ oītra trāsgressores le- gis ultima: Maledict⁹ q̄ nō p̄manet ī sermonib⁹ legis hui⁹ nec eos p̄ficit. Ex quo p̄t̄ q̄ p̄ trāsgressionē vñ p̄cepti nō p̄ficit lex t̄ sic incurrit illa ma- ledictio. Itē br̄ exp̄llus Ezech. xxxvij. vbi sic etiā: Si dixerō iusto q̄ vita vi- uat et confusis in iusticia sua fecerit iniquitatē omnes iusticie eius oblitio- ni tradent: t̄ sic p̄t̄ q̄ pharisaica doctrina in hoc sicut in alijs q̄plurimis deuitat a veritate sacre scripture: t̄ de hoc docet nos apostolus ī dictis ver- bis vt predictum est tē.

h̄ 3 vñ In eo.

Glo.ordi.

Ber. 5. sicut legit' bear' Samaliel fecisse.

Nolite. Sicut monui vos ad opa facienda: sic moneo ad vitam. La. III
da stulta magisteria. Molite plures te. Multi suere tempo/ri in lege fidei docebat credentes ex genitib' debere circuncidit: et alios errores inducebant: quod veris predicatoribus non parvum laborem questionis contulerunt: hos hab' officio verbi remoueret: ne impediatur veros predicatores. b. Mains iu. Qui indocitus officium docendi usurpat et xpm non sinceriter nunciat: maiorem damnationem merebitur. si sol' suo scelere periret. Sicut h' q' d' ministrat: gradus sibi bonum acquirit. c. In multis te. Aere periculorum est: quod non tam vos minus eruditissim' nos oes predicatores etiam maiores in multis offendimus: aliq' male docendo: aliq' male viuendo: et aliis modis. Se illis conumerat: ut liberius arguat. Alter in isto: aliter malus offendit. Justus carnis fragilitate: nec iustus esse desinit. vñ salomon: Septies in die cadet iustus et resurget. Sicut quotidiana est offensione: ita quotidiana est medela orationis. n. et bonorum operu. Sz impij corrunt in malum. d. Si q' d' aut ostendere ineuitabile offensione: ut imperitos deterreat: ne cupiat platione: quod cupit pessime oportet aliis pfectiorē eē: ne offendat dum debet pdefessiō: et imperiti non possunt p' dicando non offendere. e. In verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g. Et ma. exal. s. p' m' si im' per' dirigit' b' e' a' gubernat. Si male: si suisq' magna pditionis exaltat. vñ salomon: Nos vita i manib' lingue. Ultā exaltat: si b' docet eccliam. Morit' si male. Agit n'q' h' illos q' et vita et sciētia destituti docere psumebāt. Magna exal. Quidā libri: et magna exultat q' ceterorū vba et sensus despiciēt: singulariter se sapiēt iactat et faciūt. Cōtra q' d' Molite multiplicare locū subli. gloriantes. b. Ecce quātūs ig. Sit et lingua incōtinēti materia bono' ope rū perire facit: et cū fere sit ipso' lible vitari p' c' tū etiā lingue a pfectis. non quātūs apparetē magisteriu. i. Universitas. Quia p' ea cūcta fere facinora: aut cōcīnāt: ut latrocīnia: stupra: aut patrant: ut giuria: falsa testimonia: aut defendunt ut cū q'libet ipur' excusādo scel' q' ad multū: simulat bonū q' d' fecit. k. Que maculat. Et q' talis ē lingua totū corpus maculat: et inūdū facit reputari i' cōspectu dei: et i' graue est subire magisteriu: q' cōstītuīt l. m. n. vna ē de mēbris nr̄is nimis. p' p' q' nob. l. Inflāmat ro. Cōtaminat totū p' curſū vite tpalis q' usq' ad mortē: vel ut currēte rota agimur: vel rota na. n. q' merito p' uariatiōis ab interna felicitate p' c' p' c' t' huc illuc vaga mēte raptrām' ut vbi piculū vbi sit sal' ignorem'. Inflāmat hec rota ei igne lingue cū vitiū natūre p' turbatiōis i' p' c' t' etiā nox' s' monib' accumulaſ. m. Gehēna. Diabol' p' q' facta ē gehēna. Sicut gehēna semp' ardet: sic diabol' vbi cūs sit vel in aere vel sub terra secū fert tormenta suarū flāmarū: et hac pena cōmor' flāmā vitor' s' ggerit hoib': et ea q' eis inuidēdo suggestit. p' lingue incōtinēti aperit: p' cetera mēbra q' possunt ligari et a suis actib' impediri: non sic

Epistola

Pro. 24. b.

La. III

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' nisi cū discreti et in scripturā edo c' t' c' t' b. s' vel in plurib' ecclesijs: vel plur' vna ne velitis et magistri. a. s' q' b' bona cupio.

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' q' b' bona cupio.

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' non aliis.

Si q' s' in verbo non offendit: hic p' a. s' q' d' non potest offendere. et in verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g. Et ma. exal. s. p' m' si im' per' dirigit' b' e' a' gubernat. Si male: si suisq' magna pditionis exaltat. vñ salomon: Nos vita i manib' lingue. Ultā exaltat: si b' docet eccliam. Morit' si male. Agit n'q' h' illos q' et vita et sciētia destituti docere psumebāt. Magna exal. Quidā libri: et magna exultat q' ceterorū vba et sensus despiciēt: singulariter se sapiēt iactat et faciūt. Cōtra q' d' Molite multiplicare locū subli. gloriantes. b. Ecce quātūs ig. Sit et lingua incōtinēti materia bono' ope rū perire facit: et cū fere sit ipso' lible vitari p' c' tū etiā lingue a pfectis. non quātūs apparetē magisteriu. i. Universitas. Quia p' ea cūcta fere facinora: aut cōcīnāt: ut latrocīnia: stupra: aut patrant: ut giuria: falsa testimonia: aut defendunt ut cū q'libet ipur' excusādo scel' q' ad multū: simulat bonū q' d' fecit. k. Que maculat. Et q' talis ē lingua totū corpus maculat: et inūdū facit reputari i' cōspectu dei: et i' graue est subire magisteriu: q' cōstītuīt l. m. n. vna ē de mēbris nr̄is nimis. p' p' q' nob. l. Inflāmat ro. Cōtaminat totū p' curſū vite tpalis q' usq' ad mortē: vel ut currēte rota agimur: vel rota na. n. q' merito p' uariatiōis ab interna felicitate p' c' p' c' t' huc illuc vaga mēte raptrām' ut vbi piculū vbi sit sal' ignorem'. Inflāmat hec rota ei igne lingue cū vitiū natūre p' turbatiōis i' p' c' t' etiā nox' s' monib' accumulaſ. m. Gehēna. Diabol' p' q' facta ē gehēna. Sicut gehēna semp' ardet: sic diabol' vbi cūs sit vel in aere vel sub terra secū fert tormenta suarū flāmarū: et hac pena cōmor' flāmā vitor' s' ggerit hoib': et ea q' eis inuidēdo suggestit. p' lingue incōtinēti aperit: p' cetera mēbra q' possunt ligari et a suis actib' impediri: non sic

Nico.de lyra

In eo. ca. vbi d' i postil. Superaltat aut misericordia et. Hoc q' d' Superaltat aut misericordia in dictiu. alter et magis p' p' exponit' Glo. vbi sic supponit misericordia iudicio: q' in dictiu q' d' cū misericordia p' ipam misericordiaz comedabili' et mag' placet. hec i Glo. Q' aut postillator allegat de Ba. Sa. est vna de iūtati' thalmudicis q' irrūtū faciebat mādatū dei p' p' traditiones suas: ut largius fuit dictu i additione sup Elsa. xxviii. D. 2. 2. et Zach. v. La. III

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' q' b' bona cupio.

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' non aliis.

Si q' s' in verbo non offendit: hic p' a. s' q' d' non potest offendere. et in verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g. Et ma. exal. s. p' m' si im' per' dirigit' b' e' a' gubernat. Si male: si suisq' magna pditionis exaltat. vñ salomon: Nos vita i manib' lingue. Ultā exaltat: si b' docet eccliam. Morit' si male. Agit n'q' h' illos q' et vita et sciētia destituti docere psumebāt. Magna exal. Quidā libri: et magna exultat q' ceterorū vba et sensus despiciēt: singulariter se sapiēt iactat et faciūt. Cōtra q' d' Molite multiplicare locū subli. gloriantes. b. Ecce quātūs ig. Sit et lingua incōtinēti materia bono' ope rū perire facit: et cū fere sit ipso' lible vitari p' c' tū etiā lingue a pfectis. non quātūs apparetē magisteriu. i. Universitas. Quia p' ea cūcta fere facinora: aut cōcīnāt: ut latrocīnia: stupra: aut patrant: ut giuria: falsa testimonia: aut defendunt ut cū q'libet ipur' excusādo scel' q' ad multū: simulat bonū q' d' fecit. k. Que maculat. Et q' talis ē lingua totū corpus maculat: et inūdū facit reputari i' cōspectu dei: et i' graue est subire magisteriu: q' cōstītuīt l. m. n. vna ē de mēbris nr̄is nimis. p' p' q' nob. l. Inflāmat ro. Cōtaminat totū p' curſū vite tpalis q' usq' ad mortē: vel ut currēte rota agimur: vel rota na. n. q' merito p' uariatiōis ab interna felicitate p' c' p' c' t' huc illuc vaga mēte raptrām' ut vbi piculū vbi sit sal' ignorem'. Inflāmat hec rota ei igne lingue cū vitiū natūre p' turbatiōis i' p' c' t' etiā nox' s' monib' accumulaſ. m. Gehēna. Diabol' p' q' facta ē gehēna. Sicut gehēna semp' ardet: sic diabol' vbi cūs sit vel in aere vel sub terra secū fert tormenta suarū flāmarū: et hac pena cōmor' flāmā vitor' s' ggerit hoib': et ea q' eis inuidēdo suggestit. p' lingue incōtinēti aperit: p' cetera mēbra q' possunt ligari et a suis actib' impediri: non sic

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' non aliis.

Si q' s' in verbo non offendit: hic p' a. s' q' d' non potest offendere. et in verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g. Et ma. exal. s. p' m' si im' per' dirigit' b' e' a' gubernat. Si male: si suisq' magna pditionis exaltat. vñ salomon: Nos vita i manib' lingue. Ultā exaltat: si b' docet eccliam. Morit' si male. Agit n'q' h' illos q' et vita et sciētia destituti docere psumebāt. Magna exal. Quidā libri: et magna exultat q' ceterorū vba et sensus despiciēt: singulariter se sapiēt iactat et faciūt. Cōtra q' d' Molite multiplicare locū subli. gloriantes. b. Ecce quātūs ig. Sit et lingua incōtinēti materia bono' ope rū perire facit: et cū fere sit ipso' lible vitari p' c' tū etiā lingue a pfectis. non quātūs apparetē magisteriu. i. Universitas. Quia p' ea cūcta fere facinora: aut cōcīnāt: ut latrocīnia: stupra: aut patrant: ut giuria: falsa testimonia: aut defendunt ut cū q'libet ipur' excusādo scel' q' ad multū: simulat bonū q' d' fecit. k. Que maculat. Et q' talis ē lingua totū corpus maculat: et inūdū facit reputari i' cōspectu dei: et i' graue est subire magisteriu: q' cōstītuīt l. m. n. vna ē de mēbris nr̄is nimis. p' p' q' nob. l. Inflāmat ro. Cōtaminat totū p' curſū vite tpalis q' usq' ad mortē: vel ut currēte rota agimur: vel rota na. n. q' merito p' uariatiōis ab interna felicitate p' c' p' c' t' huc illuc vaga mēte raptrām' ut vbi piculū vbi sit sal' ignorem'. Inflāmat hec rota ei igne lingue cū vitiū natūre p' turbatiōis i' p' c' t' etiā nox' s' monib' accumulaſ. m. Gehēna. Diabol' p' q' facta ē gehēna. Sicut gehēna semp' ardet: sic diabol' vbi cūs sit vel in aere vel sub terra secū fert tormenta suarū flāmarū: et hac pena cōmor' flāmā vitor' s' ggerit hoib': et ea q' eis inuidēdo suggestit. p' lingue incōtinēti aperit: p' cetera mēbra q' possunt ligari et a suis actib' impediri: non sic

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' non aliis.

Si q' s' in verbo non offendit: hic p' a. s' q' d' non potest offendere. et in verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g. Et ma. exal. s. p' m' si im' per' dirigit' b' e' a' gubernat. Si male: si suisq' magna pditionis exaltat. vñ salomon: Nos vita i manib' lingue. Ultā exaltat: si b' docet eccliam. Morit' si male. Agit n'q' h' illos q' et vita et sciētia destituti docere psumebāt. Magna exal. Quidā libri: et magna exultat q' ceterorū vba et sensus despiciēt: singulariter se sapiēt iactat et faciūt. Cōtra q' d' Molite multiplicare locū subli. gloriantes. b. Ecce quātūs ig. Sit et lingua incōtinēti materia bono' ope rū perire facit: et cū fere sit ipso' lible vitari p' c' tū etiā lingue a pfectis. non quātūs apparetē magisteriu. i. Universitas. Quia p' ea cūcta fere facinora: aut cōcīnāt: ut latrocīnia: stupra: aut patrant: ut giuria: falsa testimonia: aut defendunt ut cū q'libet ipur' excusādo scel' q' ad multū: simulat bonū q' d' fecit. k. Que maculat. Et q' talis ē lingua totū corpus maculat: et inūdū facit reputari i' cōspectu dei: et i' graue est subire magisteriu: q' cōstītuīt l. m. n. vna ē de mēbris nr̄is nimis. p' p' q' nob. l. Inflāmat ro. Cōtaminat totū p' curſū vite tpalis q' usq' ad mortē: vel ut currēte rota agimur: vel rota na. n. q' merito p' uariatiōis ab interna felicitate p' c' p' c' t' huc illuc vaga mēte raptrām' ut vbi piculū vbi sit sal' ignorem'. Inflāmat hec rota ei igne lingue cū vitiū natūre p' turbatiōis i' p' c' t' etiā nox' s' monib' accumulaſ. m. Gehēna. Diabol' p' q' facta ē gehēna. Sicut gehēna semp' ardet: sic diabol' vbi cūs sit vel in aere vel sub terra secū fert tormenta suarū flāmarū: et hac pena cōmor' flāmā vitor' s' ggerit hoib': et ea q' eis inuidēdo suggestit. p' lingue incōtinēti aperit: p' cetera mēbra q' possunt ligari et a suis actib' impediri: non sic

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' non aliis.

Si q' s' in verbo non offendit: hic p' a. s' q' d' non potest offendere. et in verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g. Et ma. exal. s. p' m' si im' per' dirigit' b' e' a' gubernat. Si male: si suisq' magna pditionis exaltat. vñ salomon: Nos vita i manib' lingue. Ultā exaltat: si b' docet eccliam. Morit' si male. Agit n'q' h' illos q' et vita et sciētia destituti docere psumebāt. Magna exal. Quidā libri: et magna exultat q' ceterorū vba et sensus despiciēt: singulariter se sapiēt iactat et faciūt. Cōtra q' d' Molite multiplicare locū subli. gloriantes. b. Ecce quātūs ig. Sit et lingua incōtinēti materia bono' ope rū perire facit: et cū fere sit ipso' lible vitari p' c' tū etiā lingue a pfectis. non quātūs apparetē magisteriu. i. Universitas. Quia p' ea cūcta fere facinora: aut cōcīnāt: ut latrocīnia: stupra: aut patrant: ut giuria: falsa testimonia: aut defendunt ut cū q'libet ipur' excusādo scel' q' ad multū: simulat bonū q' d' fecit. k. Que maculat. Et q' talis ē lingua totū corpus maculat: et inūdū facit reputari i' cōspectu dei: et i' graue est subire magisteriu: q' cōstītuīt l. m. n. vna ē de mēbris nr̄is nimis. p' p' q' nob. l. Inflāmat ro. Cōtaminat totū p' curſū vite tpalis q' usq' ad mortē: vel ut currēte rota agimur: vel rota na. n. q' merito p' uariatiōis ab interna felicitate p' c' p' c' t' huc illuc vaga mēte raptrām' ut vbi piculū vbi sit sal' ignorem'. Inflāmat hec rota ei igne lingue cū vitiū natūre p' turbatiōis i' p' c' t' etiā nox' s' monib' accumulaſ. m. Gehēna. Diabol' p' q' facta ē gehēna. Sicut gehēna semp' ardet: sic diabol' vbi cūs sit vel in aere vel sub terra secū fert tormenta suarū flāmarū: et hac pena cōmor' flāmā vitor' s' ggerit hoib': et ea q' eis inuidēdo suggestit. p' lingue incōtinēti aperit: p' cetera mēbra q' possunt ligari et a suis actib' impediri: non sic

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' non aliis.

Si q' s' in verbo non offendit: hic p' a. s' q' d' non potest offendere. et in verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g. Et ma. exal. s. p' m' si im' per' dirigit' b' e' a' gubernat. Si male: si suisq' magna pditionis exaltat. vñ salomon: Nos vita i manib' lingue. Ultā exaltat: si b' docet eccliam. Morit' si male. Agit n'q' h' illos q' et vita et sciētia destituti docere psumebāt. Magna exal. Quidā libri: et magna exultat q' ceterorū vba et sensus despiciēt: singulariter se sapiēt iactat et faciūt. Cōtra q' d' Molite multiplicare locū subli. gloriantes. b. Ecce quātūs ig. Sit et lingua incōtinēti materia bono' ope rū perire facit: et cū fere sit ipso' lible vitari p' c' tū etiā lingue a pfectis. non quātūs apparetē magisteriu. i. Universitas. Quia p' ea cūcta fere facinora: aut cōcīnāt: ut latrocīnia: stupra: aut patrant: ut giuria: falsa testimonia: aut defendunt ut cū q'libet ipur' excusādo scel' q' ad multū: simulat bonū q' d' fecit. k. Que maculat. Et q' talis ē lingua totū corpus maculat: et inūdū facit reputari i' cōspectu dei: et i' graue est subire magisteriu: q' cōstītuīt l. m. n. vna ē de mēbris nr̄is nimis. p' p' q' nob. l. Inflāmat ro. Cōtaminat totū p' curſū vite tpalis q' usq' ad mortē: vel ut currēte rota agimur: vel rota na. n. q' merito p' uariatiōis ab interna felicitate p' c' p' c' t' huc illuc vaga mēte raptrām' ut vbi piculū vbi sit sal' ignorem'. Inflāmat hec rota ei igne lingue cū vitiū natūre p' turbatiōis i' p' c' t' etiā nox' s' monib' accumulaſ. m. Gehēna. Diabol' p' q' facta ē gehēna. Sicut gehēna semp' ardet: sic diabol' vbi cūs sit vel in aere vel sub terra secū fert tormenta suarū flāmarū: et hac pena cōmor' flāmā vitor' s' ggerit hoib': et ea q' eis inuidēdo suggestit. p' lingue incōtinēti aperit: p' cetera mēbra q' possunt ligari et a suis actib' impediri: non sic

Dicitur. In multis enim offendimus oes. a. s' non aliis.

Si q' s' in verbo non offendit: hic p' a. s' q' d' non potest offendere. et in verbo. Allo videlicet: cut' offensione humana p' viare fragilitas. Ut verbū doli: detracitōnis: supbie iactantie. Sed et oiose et superflue loctionis. f. Si autem frenos te. Subaudis: et in ora nostra multo magis debemus mittere. Quidā libri habent: Sicut aut s. enos e. te. et p' q' g' ad sequitur. Si cut aut s. f. in ora mittim' te. ita et lingua mo. q. m. est: et magna ex. Similitudo equis ad linguam: cōuenientiam et facultatem refrenā de lingue ostendit. Silitudo de nauibus: etiam p' m' cotinet vel pena incōtinēti pponit: dum dicit lingua magna ex altare. Allego. Agne naues in mari: metes homin' i mūdo. vēti a q' minantur: appetit' mentiū: p' quos naturaliter cogunt aliqd agere: p' q' pueniāt ad bonū finē: vel ad malū. Hibernaculum: cor dis iūtio qua boni transgressis seculi flūctus salutis portū petuit pro reprobis q' se illa vel charybdi iterūt: et q' ex abdūtia cordis loquit'. Recete subiungit: Ita et lingua mo. g.

Glo.ordi.

Gaspide in egypto a quodā patresa
milia domitā quotidie de cauer-
na sua egressā r̄ a mēla ei⁹ annonā
petpere solitā. Legim⁹ i marcellio
tigrider manuēta factā ab india
anastasio principi missam. **O**is
enī. Lingua prauorū bestijs feroci-
tate: volucrī letritate: serpētibus
virulēta p̄cellit: Sūt bestiales. q̄ ex
acuerūt i gladiū linguas suas. Sūt
volatiles q̄ posuerūt i celū os suū
fūt. q̄ quodū os locutūt est vanitatem.
Pg.143. Sūt serpertini: de qb⁹ dr⁹. Venenū
alpidū sub labijs eoz. Ulter alid
bestiales sensu r̄ operāliq̄ volucres
instabilitate: alij serpentes astutia
nocēdūt p̄st hueri q̄ lingua
a magistro refrenari. a **E**x ipo-
ore p. r̄. Alij yidentes q̄ agim⁹:
exēplo nro inducunt vt silv. bñdi-
cat r̄ maledicāt. b **N**ō oportet
z̄. H̄ere nō oportet vt eodē oze bñ-
dicam⁹ de capite: r̄ maledicam⁹ d̄
mēbris. q̄ amaritudine maledicti
onis colūm dulcedo bñdictiōis.
Od p̄ sile: Si simul misces dulcez
r̄ amarā aquā: p̄ idē foramē exēat:
dulcis comixtione amare i amarā
converitur: non amara in dulcem
comixtione dulcis. Itē non placet
dulcedo lingue: si mixta est amari-
tudini. N̄ odcū ei fermētū totam
Ecc. 15. b massam corūpit: Et nō est speciosa
languis ore peccatoris. c **M**unq̄d
fons. Ulter: Oportet p̄dicatorez
aliqui dulci aliqui amara p̄dicato-
ne vti: attrahēdo increpādo: q̄d sa-
ris difficile ē vt diversis verbis ad
idē tēdētib⁹ vtrūq̄ facere possit.
d **M**unq̄d p̄t f. **M**unq̄d oportet
vt doctor sit fucus dulcedē beati-
tudinis ad quā monet r̄ dulcibus
vrae d̄bis: r̄ vt sit vritis facies ob-
linisci om̄i t̄palū in q̄ oportet aspe-
ris vti. S̄ nūq̄ idē doctor p̄t eē
fucus dulcib⁹ attrahēdo: r̄ p̄t esse
vritis asperiorib⁹ ab amore terreno
r̄ retrahēdo: quasi difficile ē. Sic
neḡ salla dul. p. f. aquā. i. aliq̄s p̄-
dicatore acriter mordēs mores alio-
rū: i eadē doctrina nō p̄t esse dul-
cis eisdē. e **Q**uis sapiēs. L̄dū-
tatis illis q̄ nec vite sanctitatē: nec
lingue otinētā habēt: monet illos
d̄b̄i sapiētes videbant vel etiam
erāt: vt sapiētā suā maḡ ostēdat
disciplinate viuēdo q̄ altos docē-
do: q̄ pluiorē ē ad docendū q̄
ad faciēdo: altq̄i lactatā vel cōte-
ptionē incurrit vel inuidā h̄ alios
doctores r̄ alia multa mala. **M**ō
debetis cito effici doctores: q̄ q̄s
ex vobis ē adeo sapiēs cognitioe:
r̄ disciplinat̄ exercitatioe vt aude-
at magisteriu r̄ sibi assumere. P̄t?
discat bñ opari q̄ altos docere: vt
cōuerlando iter vos exēplū aliorū
possit ēē i bñ i māsuetudine: ne
sua sapiā q̄ bona opationē altos
despicat. f **E**t mē. Et nolite mē-
tiri deo cūt i baptismō p̄misit
abrenūciare p̄p̄is diabolū: q̄d nō
facit cūt de bonis supbitis.
g **Q**ue aut̄ r̄. Nec ē māsuetudo
quā sup̄is habēdāsē p̄cepit: celo
amaritudinis r̄ cōtentioib⁹ aduer-
sa. h **P**rimū q̄. M̄si primū pudi-
tis sedeat i mēte nulla p̄fectio se-
queritur

Jacobi La. III

natura bestiarū r̄ volucrū r̄ ser-
pentū r̄ ceterorum domant et
iam antas.
Domita sūt a natura humana:
a q̄ nullus doctōr p̄t cohēdere lingua yerbosā
subditōz: nullus q̄ aliqui i lingua nō delinquit.
b **L**inguā aut̄ nullus hoim do-
a q̄ nō quicēt in vno vt solus lingua p̄c-
cer sed mōre veneti serpētē vno i aliū trāleun-
do. q̄ detrahit fratri: puocat illū ad maledicē-
dū. de cui⁹ veneti aerocata plura subnecit.
S̄ nō p̄rest domari q̄ est.
Mare potest. **I**nquietum malū:
a **P**lena veneno mortifero. In ip-
sa benēdicim⁹ deū t patrem: et
a q̄ gratias agendo vel laudando.
Sta benēdicim⁹ deū t patrem: et
a q̄ detrahendo. b **R**ōnāles vt ipse est: vel si-
cūt ipse principaliter p̄st oibus ita r̄ hoies p̄-
i ipsa maledicim⁹ homies q̄ ad
sunt cereris creaturis. **S**in vituperio crea-
ture creatorem offendimūs.
Imagine t similitudinē dei facti
a q̄ et quia deū benēdicim⁹ t hoies m. b q̄d
est inconueniens.
a sūt. Ex ipso ore p̄cedit benedi-
cio t maledictio. Non oportet
fratres mei hec ita fieri. N̄uqd
fons de eodē foramitie emanat
a q̄ sicut arbor amissi naturali fructu alterius
arboris nō fert fructū: sic maledictus t si bñ loq̄
videat fructu benedictionis nō haber.
b **D**ulcē t amarā aquā: N̄uqd
potest fratres mei fucus vuas
facere: aut vritis fucus? Sic neq̄
salla dulcē potest facere aquaz.
c **Q**uis sapiens t disciplinatus
i tervos? Ostēdat ex bona puer
i satione opationē suam i māsue m
a q̄ quo ad deū r̄ quo ad p̄ximū. a q̄ si celum
dei habentes bona facies r̄ ex cōsciētia bonorū
operū amari erga p̄ximos c̄tis: cos deli-
cias t indignitibus verbis deturpatis.
tudine sapientie. **S**i si celum
a q̄ quod minus est.
Amarum haberis: t cōtentio/
a q̄ er si nō prop̄p̄ in verba.
Nes sint in cōrdibus vestris:
a q̄ ne p̄teris vos habituros glorā p̄ his q̄ si
uit ex superbia t ad depressionē aliorū.
f nōlite gloriari t mendaces esse
t aduersus veritatem. Non est
a q̄ inflata t indigna. b q̄ a deo qui est spi-
ritualis bonorū dator.
Enī istā sapientia desursum
descendens a patre luminū:
a q̄ terrē glorie cupida. b q̄ nō spiritualis
sed mōre aialū soli sensibilita querens.
c q̄ id soli sapit t agit q̄d diabolus in natura
humana p̄ p̄uariationē infudit. s. q̄ ad vesana
t noxie se covertit.
Sed terrena animalis: diabolī:
a q̄ vere nō est a deo: q̄ vni est zelus dei t con-
tentio cōrtia primos. b q̄ animo. s i verbis.
ca. **E**b̄i enī celū et cōtentio:
a q̄ mēris huc illucq̄ fluctuantis: q̄ se ad vnu
supni intueq̄ anchorā figere neglexit.
s in conspectu dei t si hoib⁹ recit videat.
ibi icōstātia t oē opus prauū.
b **Q**ue aut̄ desuruz est sapiā: pri
a q̄ caſte intelligit t operat.
mū quidem pūdica est: deinde

Nico.de lyra

aūt līguā nīl p̄cindat: t b̄ est q̄d dr⁹. **O**is
ei natura bestiarū r̄. b̄ videm⁹ ad sensu
q̄ multa aialia ferocia domat ab hoīe.
a **L**inguā aut̄. maliloquā b **M**ull̄ ho-
minū. q̄tūcūq̄ sapiēs. c **D**omare p̄t. t
subditōz: Est ei d **I**nquietū ma. q̄sita
ē in lubrico. vt dictū ē. e **P**lena vene-
dactriōis. f **M**ortifero. nā detractor. i
terficit enē de q̄ detrahit p̄ infamia t eū q̄ li-
benter audit t scip̄lū p̄ culpā. g **I**n ipa.
Hic p̄r̄ oīdīt q̄ virtū lingue inficit inatu-
raliter. h̄ enī cursu nature ē q̄ ex eodē p̄n-
cipio. p̄cedit p̄ria. nā p̄rio p̄rie sūt cause.
t tñ ex eadē lingua p̄cedit p̄ria. l **B**ñdictio
t maledictio. r̄ b̄ ē q̄d dicīt: In ipa enī be-
nedicim⁹ deū patrē: p̄ bñficijs suis.
b **E**t in ipsa ma. hoīes q̄ fre. sūt inocētēs
q̄ ad silitudinē dei facti sunt: t sic maledic-
tio redūdat i deū: sic vituperiū factū ima-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte. t p̄z
līra de fūci q̄ nō p̄ducit nūces: q̄r̄ hoc cēt
h̄ c̄ naturā. t sile est quodām de lingua
q̄ creatā ad bñdictiōi factū līma-
gini regis redūdat in ipsū. l **M**ō opor-
tet fratres mei r̄. q̄r̄ viden̄t nature cōtra-
riari. t subdit ad hoc exēplū de fonte

Ga Supbis resi. Malos oēs puniit d^e: sⁱ supbis sp̄aliter resi-
stere d^r; q^u maiori pena plecturū: q^u deo subdī penitēdo negli-
gūt. Sⁱ būlib^d dat gratiā: q^u i suo^r plagiis vitiorū manib^b ve-
ri medici se subdūt. **b** Detrahit le. Que detractionē p^{ro}hibu-
it. q^u.d. lex nō recte fecit. Ael q^u detrahit fratri legē facienti: de
trahit iudicat legem: q^ure talia iussa
decedit: q^u iniurias fratrū iubet obli-
visci. **c** Tu autē q^u es. Non solū iō
vices vitare detractionē: ne vt trās-
gressor a deo iudiceris. Sⁱ iō etiā q^u
fortasse i nullō p^{ro}cellit^r illos q^us vitu-
perat. **d** Ecce nūc q^u di. post incre-
patiōne detractionis arguit illo^r teme-
ritatē q^u nobētes certitudinē vitez:
cupiditate t^{ra}pillū: vita^r i lucru^r p^{ro}mit
tū libi i futurū. **f** Faciem^r

Enrico de lyra

terā; vt p. t. q̄ i libris correct' pūcta
tur interrogatiue mō dicto. t p̄ sūs in
telligiſt intelligiſt. a Propt̄ qd. i. p̄
pter maiora bona q̄ dat sp̄s diuin'.
Dicit. s. scriptura: Prodi. iij. b Deus
sup. resi. denegādo ei⁹ gr̄e dona.
c Hūiliib⁹ aut̄ dat gra. nā hūilitas ē
debita dispositiō ad eā. hec enī līfa bī
Prodi. iij. fm̄ translationē Lxx. vbi
nra līfa h̄z; Ipse deludet illusores et
māsuel dabit gr̄az: ap̄ qd̄ sceludit;
d Subdit̄ ḡ esto. deo. tāb̄ vere hu
miles. vt det vob̄ gr̄az suā. e Resisti
te. hic p̄ur monet a diabolo recedere.
Licea qd̄ sciēdū qd̄ diabol⁹ ē supb⁹
fm̄ qd̄ de eo Job. xl. Iph̄ ē rex su
p̄ oēs filios supbile. Quāto aut̄ ali
q̄s ē supbile rāto maḡ adhorret supa
ri. ppter qd̄ diabol⁹ vides aliquē for
tier resistēre dimittit ut tētare stimes
ne ab eo sup̄et. ap̄ qd̄ recedit ab eo
ante faciē bellī. vñ dīc Amb. sup Lu
cā qd̄ diabol⁹ instare formidat: qd̄ fre
quēt̄ refugit triūphari: t h̄ qd̄ dīc
Resistite aut̄ diabolo viriliter repli
gnādo. Et fugiet a vob̄. f Appro
piant̄ deo. hic p̄ur beat⁹ Jacob⁹ mo
net accedere ad dīc rōne sue bonita
tis q̄ dī attrahere: qz ab eo pcedit ēē
gr̄e t ēē nature. Pdā ergo iducit rō
ne p̄mi. sed rōne sedi. ibi: Ecce nūc.

Lirca p̄mū sc̄dū q̄ ad d̄m̄ accedi-
m̄ p̄ dilectionē. dilectio x̄o dei inclu-
dit dilectionē p̄ximū. xp̄ q̄ iducit p̄
mo ad diligēdū d̄m̄. sc̄dō. p̄ximū. ibi:
Molite derab̄e. p̄ma adhuc ī duas:
q̄ p̄xio iducit ad dei dilectionē. sc̄dō
ad q̄dā h̄ntia ad ip̄am p̄nexionē. ibi:
Emūdate. Lirca p̄mū dicit: Approp̄
q̄te deo: q̄ approp̄inq̄tio eminatur ad
dilectionē q̄ ē vnto amat̄ cū amato.
g Et ap. vo. dona gr̄e sue p̄ferēdo t̄
etlā augmētādo. Sz 3 B̄ videi q̄d Sz
i. Job. iii. In B̄ charitas n̄ q̄si nos
dilexerum̄ d̄m̄: s̄ q̄m̄ l̄p̄ prior dilerit
nos. Dicēdū q̄ diligērē ē velle alicui
bonū. Si liḡt̄ p̄sideret ac̄t̄ diuīe di-
lectiōi q̄ ēl̄ ip̄o p̄cedit oīa tp̄alit̄ cū

lit eterni: et sic loquitur Jobes in auerba dicta. Si autem consideret hunc dilectionis effectus quod est spalis: sic aliquid est precedens ex parte dei: et aliud ex parte hominis. Sicut enim deus in fluxu generali conseruit oiam ad se ipsum sed in fine ultimam suam esse naturam: sic in fluxu spali queritur humana natura ad se sicut ad finem supernaturalem: tamen in fluxu spalis non est aliquid gratia habitualis sed est motio diuina sive instinctus quod mouet naturam humanam ad bonum meritum: nec denegat aliqui gratiam diuini spiritus hoc vita patitur. sed hoies dimeritudo ad hunc instinctum lebabetur: quod aliquid accidet sicut et sequitur: tamen sic ad gloriam habitualem et gloriam disponuntur: quod dispositus deus dat gratiam habitualem per quam meritoriae operae. Alio modo resistunt instinctui divino: et sic merito eius habitualis gratia denegatur. prout igitur dispositio ad gloriam est ergo

a. Si aut̄ sidereb̄ h̄
cedes ex pte dei: et ali-
erat cōvertit oia ad se
fluxu sp̄aliuerit hu-
mālē: et h̄ fluxu sp̄alis
na sua instinctū q̄ mo-
re deveneḡ alicui q̄
ad h̄c instinctū se
gram habitualē s̄ cō-
habitualē p̄ quā me-
dīo: et sic merito eis
sitio ad grām d̄ ḡrno

b. Sicut est matris ad fili-
iūmodi: et sic videns
sint solute. v̄ adulter-
pecedat iudicium ex p-
dictum de graui peccati-
ūm est cōtra charitatem
nō sit iudicium vel firmum
in p̄t dubitare de ch-
grāe t̄h̄ vel minus g-
tionis et pbabilitati-
ducit ad amorē dei et
rale: iudices ad bāc:

q̄ ē ab hoie mō p̄dicto p̄cedit collationē ḡē habitualē q̄ est à
deo: t̄ sic d̄r̄ hic: Appropinqt̄e deo t̄ appropinqb̄t̄ vob̄: verū
t̄n̄ hanc dispositionē de cōgruo p̄cedit diuin̄ instict⁹ seu mo-
tiō ad bonū meritoriuū: ad qd̄ natura humana de se nō p̄t as-
surgere: t̄ sic dicit saluator Job. vi. Nemo p̄t ventre ad me
nisi pat̄ me⁹ t̄c. t̄ sic p̄tz q̄ p̄incipium
meriti simplicis ē a deo t̄ nō a libero
arbitrio. b Emundate. Hic p̄t̄ idu-
cit ad qdā annexa diuite dilectioni. d.
Emundate man⁹. i. opa. i Et puri-
cor. qz q̄ diligit cordis mūdicā ppter t̄ P̄d. 3. b
grāz labioꝝ suorū habebit amici re. i. P̄c. 5. b
gē: P̄dru. xxij. k Duplices aīo. i. q̄ Ep̄b. 4. f
pri⁹ fūstis duplices aīo: nūc deo nūc
diabolo nūc mūdo adherēdo.

exaltabit vos. p
s habeatis: h̄ etiā erga
tōciōes ad venēū ligue
et altern̄ frēs n
qđ leue petīm: vel ppter
d rale.

it fratri aut qiu detrahit legi et derahere legi. addic eē i aūtez iudicas res. s virtuperator. legl sed iudex. a deo iudicareris qd qat no iples: z ipse posrillator z iudex: 3 area. c impleta.

b Et libeleg factores. c Tu aut qd es re. q. d. tu usurpas tibi officiū diuinū. D d cui⁹ maiore stellectū scie dū iudicare pria auctē soli deo cōuenit. hoib⁹ aut ex diuīa cōmissiō: etā in foro ecclastico qd in seculari. Ista tñ cōmissiō nō se extēdit ad ea qd sūt oīno occulta: b diuīo iudicio referuāt. De his aut qd aliquo mō patē vel qd facra vel p signa possūt hoīes iudicare. Et b dōt ee dōbleiter. Qno mō cū pces.

liberare. **Tu** tu
et tuispe in maiora po-
ot fuisse ad bona.
ui iudicas pro-
one: ecce aliud iudicium.
is. b s fulsa leuitate
res.
c qui dicitis ho-
bimus in ciuita-
sicut est matris ad filium: vel infirmitas grauius: seu aliquod hu-
iusmodi: et sic videns indicat ploras esse fornicarias si ambe
sint solute, vel adulteras si ambe vel altera sint ligate. Si autem
pecedat in dictum ex probabilitate seu leuitibus signis, et est in-
dictum de graui peccato peccatum est mortale, quia tale iudici-
um est contra charitatem, proximi et ex peruerso affectu. Si autem
non sit iudicium vel firma sententia: sed magis suspicio quia quis
incipit dubitare de charitate, proximi: sic est veniale peccatum:
grauius tamen vel minus grauius secundum maioritatem vel minoritatem suspi-
cionis et probabilitatis et leuitatis signorum. **d** Ecce hunc
ducit ad amorē dei ex bonitate eius qui dat et conservat eē natu-
rale: induces ad hanc considerationem et remoues opositam. **d** Ecce

Glo.ordi.

a Faciem⁹ ibi r̄c. Multimodā scūlticā notat: q; et ò lucroꝝ
augm̄tō agūt: r se multo tpe victuros arbitrāt ⁊ sue p̄tāt̄ clī
māt vt āpū faciat: r i his oib⁹ supni iudicis exāmē ad mētē re
uocare cōtēnūt. **b** Quē eī r̄c. Nō osentit ill q̄ dicūt p̄ mor
tē nibil eē: ⁊ mortē ipam nibil eē. Sz vt doceat: q; vita prauox
breuis eī p̄nti: quā tñ in futuro morz
etna seq̄. **c** Scienti. Per totū eple
textū oñdit q; bi qb⁹ scribebat: sciētiā
boni faciēdi habebāt: ⁊ recētā fidē didi
cerāt ita vt alijs se magistros fieri p̄su
merēt: nec th̄ operū p̄fectionē neq; mē
tis humilitatē: neq; sermois cōtinētiā
adepti erāt. Dopto qd̄ iter alia incre
patiōs ⁊ exhortationis b̄sa: mō eos
multū terret: qz sc̄tētes b̄t̄ facere ⁊ non
faciēt̄: mai⁹ p̄ct̄m habēt ū si nescirēt̄:
lz ipa boni ignoratiā magnū sit p̄ct̄m
a cū scriptū sit: Ignorās ignorabit.
b Sūt̄ faciēt̄: q; et ò lucroꝝ
augm̄tō agūt: r se multo tpe victuros arbitrāt ⁊ sue p̄tāt̄ clī
māt vt āpū faciat: r i his oib⁹ supni iudicis exāmē ad mētē re
uocare cōtēnūt. **c** Scienti. Per totū eple
textū oñdit q; bi qb⁹ scribebat: sciētiā
boni faciēdi habebāt: ⁊ recētā fidē didi
cerāt ita vt alijs se magistros fieri p̄su
merēt: nec th̄ operū p̄fectionē neq; mē
tis humilitatē: neq; sermois cōtinētiā
adepti erāt. Dopto qd̄ iter alia incre
patiōs ⁊ exhortationis b̄sa: mō eos
multū terret: qz sc̄tētes b̄t̄ facere ⁊ non
faciēt̄: mai⁹ p̄ct̄m habēt ū si nescirēt̄:
lz ipa boni ignoratiā magnū sit p̄ct̄m
a tem illā: ⁊ facier
annū: ⁊ mercab
ciemus ⁊ q̄ ignor
a ū als quid erit in crast
vobis p̄mittere.
b stinūm. Quē est
ſumus.
C lapor est ad m
a ū her oia dico vobis
deinceps exterrit̄

Hunc est hic, q[uo]d peccatum pro te, v
die salutis futuras penas fleti-
b[us] t[em]p[or]is elemosynis redimite.
T16. q. 1. c. Et erit eorum temp[or]is. M[od]o solu[m] imisericordia
parcer, des divites visibilis gehenna ignis cru-
cialbit. Sed etiam memoria Ianuam divinitas
quibus suas culpas redimenter poterunt et
an iudicium alias eorum et post resurrectionem
etiam carnes exirent: cum subi[er]at iustitia cepe-
rint: quae culpas elemosynis non redeme-
Auct. 16. f. rint. Enim de divitiis: Fili recordare quae re-
cepisti bona i. v. t[em]p[or]e. Ecce ergo pecunie
vertit in testimonium nequit et augmentum
penae: quae intelligit se male congregasse ea
quibus non idigebat ad ipsa vite: et ppter
grauem punient. e In testimonio i. ad
augmentum penarum i. ut habeat visibiliter in

A f N aducabit car. Corpora vel carnales reuiscerias; qz luxuriosas aias et exteri sentes flama cruciabit; et iterum pugnes dolor ut tenacie accusabit.
Sicut ergo. Qui colsumit metallia et terras res: sic erugo vias carnes.
b Thesauricas. Vere ita patremini: qz quoniam neglecta cura pauperes thesauros pecunie congregabat; ita sterni iudicis vobis cumulast; si non dñi appet: in novissimis diebus ista certissima restat.
i Ecce mer. Magna iniqtas cum pauperes nolunt suscipere: etiam mercenarijs et famulis debitis laboris mercede nolunt reddere. vñ Job: Si aduersus me terra mea clamant et sulci eis deflent: si fructus eius comedti absq; pecunia. k Mercede tamen clara. Et si pauperes patiter ois ferentes non clamant: merces tamen retenta clamat. l Epulat iste. Nec tamen peccatis supflue congregado: aliena rapiendo: sed etiam superflue expedito. Neglectus gaudijs celestib; ad quam per triutina et afflictiones venire oportet: carnales epulas diligit: quod tam fames et sit in futuro sequitur nec gutta aqua inueniri possit per quam ardens lingua possit refrigerari. Apparet quod illos diuites alloquinis: ex quo ait:
3.co. Vigite nunc diuites: quod in necessitate cõitura uerat: et needum fidem eius quod saluaret accepit.
3.a peraret. d quod vero. b.lo quod ad credentes: Nonne diuites per potestim opprimunt vos: et igitur trahunt vos ad iudicium? Nonne blasphemant bonum nomine quod in uocatu est super nos. et quod recte tribub; scribit quod sunt in dispicio ita fideles monet opera fidei facere: ut eos a fidem et eis opera converti suadeat. Impropero si nihil mali fecissent: ut purgatio et auaritia quod ait: Quaranta carnes eorum istar ignis cauerunt sibi in novissimis diebus istis. h. Et si in plenum est cum hierosimo ois iudea expugnata in yletonem offici sanguinis: et ceterorum scel

Epistola

a ã notat: qr et dñ lucrox
arbitrãt: t sue p̄tāt: esti
licis examē ad mētē re
tent ill q̄ dicūt p̄ mor
doceat: qr vita prauox
nūc q̄ dicitis hodie at
opari sit totaliter i vest
a **Q**ui igno, qd erit i
rim op̄ vrm t vitā sub
ta vīa: t r̄sideret: c **V**

a tem illā: t faciemus ibi quidem
annū: t mercabimur t lucru fa
ciemus t q̄ ignoratis qd erit i cra
a s als quid erit in crastino. b s hec nō debet
vobis p̄mittere. c s brevis.

b stinūm. **Q**ue est enī vita vēstra? b

Itinum. **Q**ue est enī vita vestrā? b
fūmus.
Elapor est ad modicū parens: t c
a s **H**ec oīa dico vobis, p eo vt vos spēlōgoris
Deinceps exterminabit: p eo vt
vite nō pmitatis vobis lucra futuri egis sed po-
tius dicatis si. d
a s In volūtate et pōtētiā dei oīa relinquatis.
Dicatis: si dñs vōluerit et si vixē
a s Nō solū spaciū vite et lucra futuri egis vobis
pmittens sed etiā.
Rim: faciem⁹ b aut illud. Mūnc f
f i diuītis q̄ faciūt supbos. g q̄i veris bonis
aut exultat⁹ in supbūs vīris. **O**is s
a s q̄ ad dēplōnē alioz. b q̄ exultat⁹ et sup-
bitis igīt grauitē pūniemini: q̄ scīta bonum: et
nō faciūt.
C exultatiō talis maligna ēt Scien- b
ti igīt bonū facere et nō facienti:
peccatum est illi. **L**a. V

Hucus ita peccatis: sed iā pē
nitē agit. b s in pecunia. f in
peccatis. c s in corde.
a **S**itē nūc diuitēs plōra/
f manifestatiōe opis z vocis.
b s respectu saturarū miseriariū.
t e vñlātes i milērijs vñs q ad/ l
a s in quib⁹ cōsiditis z supflue cōgregatis.
u enīt vobis. Diuitie vñre putre/ n
a s q ad ornamētu corporis qb⁹ indigētes vesti/
re porūtis. b s nō vñ necessario acerita.
f acte sūt: z vñstimate vñfa a tineis
a s mag⁹ pētis iter diuitias: z mag⁹ durabiliā.
f qd nō cōgregatis ppter vñlum vñre deficiet et
comesta sūt. Aūrū z argētū vñrm o
sua infirmitate. a s supflua cōgregatio corū q
cū nō erāt necessaria cōgregata pturecebant.
c erugiauit: z erugo eoz i testimo p
g niū vobis erit: z māducabit car/ q
b nesvñras sicut ignis. Thesauriga r
f reuelandam.

bus. *Eccē merces operariorum t
qui collegerunt messes.*
qui messuerūt regiones vestras.
q̄ fraudata ē a vobis clamat: *t
a s. i. exercituū ad terrorē illoꝝ q̄ paupes purā
nu'lū hē tuorē h̄ dñs oīpōrē cās singloꝝ ituebit
clamor eoꝝ in aures dñi sabbā/
oth introuit. Epulati estis sup*

Nico.delyra

us ibi quidem
nur t lucrū fa-
tis qd erit i cra a
o. b s hec nō debeat
c brevis.
nī vita vēstra? b
dicū parens: t c
eo: vi vos spe lōgoris
inabit: p eō vt d
era futuri epis sed po
ei oia relinqutatis.
luerit et si vixe e
era futuri epis vobis

us qd dicitis hodie aut crastino ibimus t c. qd restitu esse
opari sit totaliter i vestra ditione: cu tñ nō sit ita. lō subdit:
a Qui igno. qd erit i crastinu. l. futur: qz de° poterit inter-
rim op° vrm t vitā subtrahere. lō subdit: b Que c ei vū
ta vīa: t r̄sdet: c Vapor: t ad modicū parēs. l. valde cito
trāsiēs. d Pro eo vt dicat. l. ppc
b debetis dicerat qd a verita-
te: e Si dñs vo. t vire. l. pponen-
tes suppositionē diuine voluntat̄ in
oib⁹ factis v̄ris ex q depēdet vita t
ois opatio v̄ra. f Hic aut̄ exulta-
in su. v̄ris. qd diuino adiutorio non
indigatis. g Ois exulta. ma. ē.
l. malo igne ignita: qd a demone p-
cedes t ad ignē gehēne dispones et
marie hoiles litteratos t sc̄ientes. km
q d̄ Luce. xij. Seru⁹ q cognouit vo-
lūtate dñi sui t non fact: vapulabili
multis. l. plagi. t b qd dicit:
h Sc̄ienti iigit bo. t c. pccm est illi. et
sist bonū necessitat̄: ei⁹ omissione est
petri mortale. si aut̄ sit bonū supero-
gationis petri⁹ est veniale: t aliquā
do nullū. l. C. V

Hec nunc dñites. Postq; be
at⁹ iacob⁹ induxit ad adhe-
redū deo ex cōsideratiōne sue
bonitatis. hic p̄t idē facit ex p̄side
ratiōne sue sacerditatis: q̄ marime i in-
dictio apparet. Sc̄iēdū tñ q̄ illud
iudicium sicut erit terrible malis: sic
erit cōsolabile iustis. vñ salvator de
ipso loquens Luce. xxi. dixit aplis.
His aut̄ fieri incipiētib⁹ respicie et
lenate capita vñā. i. exbilare corda
vñā: vt expōit Greg. Homel. j. Ideo
beat⁹ iacob⁹ malis p̄mo incurit luci
et terrorē vt a peccatis resiliat. sedo
iustis eius fauore vt et inseparabiliter
adhæreat. id: Patientes tgl. Circa
p̄mū prio sc̄utis timorē iudicis cupi-
dis et auris. d. Agite nūc dñutes. s.
vñas volūtares et est ironica loquio
q̄ est intelligēda p̄ tristis. tñ subdit:
k. Plorare vñi. Est aut̄ vñlat⁹ so-
nus p̄fusus q̄ ē signū magni doloris.
l. In misere. vñts. i. p̄ miseris vñts.
m. Que adiue. vobis i iudicio futu-
ro. vt p̄t ex sequētib⁹. Et subdit du-
plex cā. p̄ma est indebita bonorū tē-
poraliū cōgregatio et cōseruatio. cujz
dī: n. Dñuitis vñc. naturales ut bla-
dū i horreo tvinū i cellario et hmōi.
p̄t loquitur de dñitiis artificialib⁹.
dicēs: o. Aurū t ar. ve eti. i ter-
ra abscēditū. p. Et eru. eoy in te-
vo. erit. i. p̄ vos. q. Et mā. car. eti.
.i. affliger. q̄ erit cā afflictionis in ges-
tione post iudicium: q̄ tūc aia cū cor-
poz affligeret igne gehēne. r. The-
sanctissimis vobis tram. i. cōgregastis
vobis dei vindictā. s. In no. die.
tūc erit finale iudicium. p̄t ponit cā
sc̄da q̄ est pauperū defraudatio. cum
dī: t. Ecce mer. ope. vñoy. v. Cla-
mat. vos accusādo. Et sc̄iēdū q̄ tria
sūt p̄tā q̄ sp̄alr dñitū clamare ad de-
mū. s. inoccēt occisio: Hes. iiiij. Vox
sanguinis fra. tui tē. Dñti z nōm ne-

Slo.ordi.

Ga. *Tristaf.* qz i pressuris inge
muscere phibuit: nūc qd econ
tra gerēdū sit oñdit. b. Øret.
We murmurēt: ne iudicia dei
vituperet: s ad eccliam currat
flexis genibz: vt de² solatio
nē mittat. Øret: ne seculi tristi
cia q morte operat absorbeat:
t crebra psalmodie dulcedine
nocinā tristicie pestē de corde
pellat. c. *Et si in pcc.* Multi
pter petā etiā corporis plectū
tur morte. Si g infirmi i pccis
sūt: t h p̄sbytero s̄fessi pfecto
corde reliquerint t emēdare sa-

D tegerint: dimittit eis. Neq; ei
fine pfectio emendatiois quent
pctia dimitti. vñ recte sblit: Cō
fite. d Heliás hō tē. Ne tre
pidaret nra fragilitas: reputas
se nō posse facē silla tāto xp̄he:
q currī igneo rapi merrit ad
celos: cōsulte de ei' o'reno locu
tur' ab būtilitate shoauit. Si
miles nobis passibil' helias car
ne infirmus a vidua pascit. mē
te ifirm': vni' muliercule mi
nis exterrit' fugit p deferta.
e O'reno ora. Astrict exem
plo q̄tū valeat isti depatio
assidua: cū helias tñm vna o're
ne orādo: tā lōgo tpe cōtinue
rit celos: terris umbres auerte
rit: fruct' mortalib' ne gauerit.
f Et rursū. Abi tps pspexit
vbi tahe lōge inedie cor supbi
regis & gētis idolatre ad peni
tentia inflexu vidit: vna o're
ne orauit: t fruct' & aq's quas
negauerit terris restituuit: tāta
vn' helias vna o'rene ipetra
nit: qd g multi multis multis
orationib'. g Si q̄s aut ex
vo. O'stensa efficacia o'reonis:
ostēdit quāti sit meriti. p fra
trib' o'reare: t ad hospitatē reuo
care: vt q̄ i superiori pte a lingua
nra malignā & oclosā locutio
nē remouit. i fine eple qd loq̄
debeam' ostēderet: o'remis et
psallam' q̄tēs aduersis pulsat
mur: pctia pfecteamur: p inuicē
o'remus ut saluemur: p salute
x̄lmo: nō solū tpali' p poti'
eterna. Si ei magne mercedis
ē a more eripe: corp' qñq; mo
riturū: quāti meriti ē a more
alaz liberare i celesti p̄ta sine
fine victurā: b Saluabit tē.
Quidā codices habēt: salua/
bit aiām suā a more: t vere q̄
errantē corrigit: p b ampliora
gaudia vite celestis sibi p̄git.

I A plerisq; eius tē. Sed ad
repellendā eōꝝ opinione q̄ ne
gat secūdā p̄teri ē eplaz; sācti
Hieronymi offerenda est mūia;
vbi dicit *Allegor. 5* iointianū;
Molit oēm locum secūdē eple
P̄teri ponere t̄ euā gelū iuxta
marci q̄ interpres eiꝝ dicīt.

Tpe q̄ cepl̄t eccl̄ia: q̄dā de
gētilitate q̄ trāsterāt ad iudais
mū crediderāt deo: q̄ ppter si-
dē ptrieban⁹ ⁊ disp̄lērāt hos
cōfortat apls. Scribit aut̄ a ro-
ma tpe Claudi⁹ cesaris.

Incipit

Epistola

a s vel p illata iniuria: vel p aliqua culpa vel dome
stico dano: vel qualibet re.
Tristat̄ aliq̄s vestrū: oret equo aio
et psallat. **I**nfirmat̄ quis in yobis
a s nō ad iuniores minusq̄ doctros cām sue imbecilli
tatis referat: ne forte quid p eos allocutionis vel con
silii nocentes accipiat.
inducat̄ p̄sbyteros ecclesię: vt oret
a s cōsecrato vel q̄n fungit̄. b s nomē dñi iuocet.
sup eū: vngētes eū oleo i noīe dñi.
a s fratrē. b s ab infirmitate corporis.
Et oratio fidei saluabit infirmūz z dñi e

leuiabit eū dñs. Et si in peccatis sit s
a f gratia. s coequilibus.
remittent ei. ^s Lófitem i g alterutru b
a f quondiana t lenta grauiores lepe imudicia sa/
cerdoti pādam²: t quāo iussit tge purgare curem³
pēccata vīa: t orate p inuicē vt sal i
uemini. ^s Multū enī valet depcatio k
a f Nota iusti t assidua. ^s origine carnis. ^s q
vis noli bohi virtute scōs. ^s nodū trāstacū.
iusti assidua. ^s Helias hō erat similis m
a f ve nos mēta t carnis fragilitate. ^s ad cōuin
cēda lugbiā regi t idolatrie geris duritā.
nobis pāssibilis: t oratiōe orauit: n
vt nō plueret sup terrā: et nō pluit o
annos tres t mēses sex. Et rursum p
orauit: t celū dedit pluuiā: t terra
fructū suū. Frēs mei: si q̄s ex vobis p
a f vel bene monēdo: vel tacente lingua exempla bo
ne actionis ostendendo.
errauerit a veritate t cōuerterit q̄s s
eū scire debet: qm̄ q̄ couerti fecerit
peccatorē ab errore viē suę: salua t
a f a conspectu interni iudicis suppositione vite me
litoris abscondit.

Sicut ep̄la beati Jacobi apli.
Ex libro sancti Hieronymi d vi-
ris illustribus.

Imōn petr⁹ fili⁹ ioh̄is
puic̄e galilegovico beth
aida frater andree apli
t princeps aploꝝ: post
ep̄ atū antiochēsis eccl̄ie t̄ p̄dicatio
nē disp̄siōis eoꝝ q̄ d̄ circūcisiōe cre
diderāt i p̄to galathia capadotia
asia t̄ bithynia scđo Claudiū āno ad
expugnādū simonē magū romā p
git. Ibiq̄ vigintiq̄ anis cathe
drā sacerdotalē tenuit vsq; ad vlti
mū ānū Herōis. i. q̄rtūdecimū: a q̄
t̄ affix⁹ cruci martyrio coronat⁹ ē:
capite ad frāvso: t̄ i sublime pedib⁹
eleuat̄: asserēs se idignūt sic cruci
figereſ vt dñs su⁹. Sc̄p̄lit duas epi
stolas q̄ canonice noiant̄: q̄rū scđa
i a pleriq̄ ei⁹ eē negaſ pp̄f stili cū p
ore dissonatiā. Sz t̄ euāgeliū iuxta
marcū q̄ auditor ei⁹ t̄ interps fuit:
hul⁹ dr. Libri aut̄ ei⁹ e q̄b⁹ vn⁹ acto
rū eius scribit̄: ali⁹ euangelij. Ter-

Nico. de lyra

Atr multū iurans replebis int̄q̄tate.
a **T**rīstāt̄. Hic p̄tr̄ inducit ad d̄i reue-
rentiā i fernēti deuotiōe. **d**. **Tristat̄ q̄s in
vobis. i. patit̄ accidit̄ q̄ ē qdā tristitia in
obsequiis diuinis. **b** **O**ret equo s̄lo
psallat. i. nitas sp̄m erigere ad oādū deo
deuote: tā secrete. **lō d̄:** **O**ret. q̄ publice.
Et psallat. **R**atio enī i psalmodia sūt̄
dictā tristiciā optima remedia. **c** **I**nfir-
mat̄. Hic p̄tr̄ inducit ad dei reuerēter in-
suptiōne sacramēti: t̄ primo facit p̄positū
scđo declarat̄ quoddā dicū. **I**bi: **M**ultū
enī. **P**rimū facit i duplīci sacro. i. vñctio
nis extreme i penitētie. **F**tu ad primū d̄
cir: **I**nfirmat̄ q̄s i vobis. infirmitate de
qua. pbabiliter dubitat̄ mori. nā istud sa-
cramēti est exequiū de hac vita. **d** **I**n-
ducat p̄sby. t̄c. l̄z istud sacrum fuerit a xp̄o
institutū: t̄n p̄ beatū Jacobū fuit hic ex-
pressus publicatū. **e** **E**t oro fidei sal.
infirmū corporalī & sp̄ualiter. **lō subdiz:**
f **E**t allenabit̄ cū dñs. ab infirmitate si
expedit eti. **g** **E**t si p̄ceccatis sit venia
lib̄ remittent̄ ei virtute hui⁹ sacramēti.
p̄tr̄ inducit ad reuerēter sumēdū penitē-
tie sacramēti q̄ remittunt̄ p̄cā mortalia
dicēs: **h** **C**ofitemini ḡ alterutrū. ex q̄
ptz q̄ cōfessio debet fieri nō sol̄ dñs: sed
etlā hoī: vñ i lege veteri sacrificia q̄ offe-
rebant̄ deo. p̄ petis offerebāt̄ p̄ manū sa-
cerdotis. **i** **E**t orate. p̄ iuicē. nā cōfessor
tenet̄ oxare. p̄ cōfiteāt̄. t̄ ecouero.
k **M**ultū dñs p̄ceccatis declarat̄ quod ad dñs**

k Multū ei. s. dicitur quod declarat quoddam
dictum. s. q. oratio sit magne efficacitatem: qz dicit
per qz vellet qz tristitia et ad dei reuerentia
et sacramentorum pceptio. i. o. dicit: Multū
enī valet deprecatio iusti: nā ecōtra dī in
lusto dicit: Eccl. xv. Hō est speciosa laus
in oīe peccatoris. l. Misericordia. nā vna de
cōditionibz qz faciūt orationē semp exau-
dibilē est qz sit pseuerantia. Aliē vero dñe
qz sit pa. t. p. se. m. Iheras hō erat su-
millis nobis passibilis. nā timore mortis
fugit a facie iezabelis. iij. Reg. xix.
n. Et ora. orant ut nō plueret. iij. Reg.
xvii. o. Sug terrā. s. i. s. nā ppiter malis
tuis achab illa plaga iudicia: ut dictū
fuit ibidē. p. Et rursū orauit t. celū de
dit pluuiā. iij. Reg. xviii. q. F̄es met.
Hic vltimo inducit ad dei reuerentiam i fra-
terna correctione qz est acqz dilectionis. pri-
mi. t p. p̄is ordinari ab dilectione et reue-
rentia dei dicens: r. Si qz ex vobis erra-
uerit a veritate. fidei vel moruz. s. Et
cōuerterit qz eū. ab infidelitate ad fidem
vel a vitiis ad virtutes. t. Saluabit ant
mā eius a morte. s. culpe et gehenne.
v. Et operit multitudinem peccatorū. ut
nō videantur a deo puniēda pena eterna: t
sic ab eo recipiēt i glia: ad quā nos p̄du-
cat qz cū patre et sp̄ulcante viuit et regnat
in secula seculorum: Amen.

Additio. Hō memini legisse de terra promissionis q̄ duplice fructū in anno redderet; nec de hoc commendat̄ Deus. viij. vbi de alijs pertinentibus ad fertilitatem seu fructificationē terre laudat̄: multi etiam perigrini ibi transirent qui hoc nō referuntur: hoc autē quod dicit̄: Donec accipiat temporaneum et serotinū potest intelligi de hoc qđ cōmuniter contingit in omnibus regionibus s.l. q̄ aliqui fructus eiusdem speciei veniūt magis tempestine q̄ alij: quozum plimi dicunt temporanei: secundū vero serotini.

Incipit